CHIM LỒNG

thơ

TRẦN ĐỨC PHỐ

Chim lồng

Chim lồng
Tác giả: Trần Đức Phổ
Bìa: Thiên Kim
Trình bày: Nguyên Bảo
ISBN: 978-1-7775968-2-8
Tranducpho xuất bản 2021
Copyright © 2021 by Trần Đức Phổ

TRẦN ĐỨC PHỔ

chim lồng

thơ

Tranducpho
2021

Mục lục

Mở 07

Phần Một
Theo dòng thiên hạ sự 09

Phần Hai
Quê hương còn nhớ 81

Mở

Ngẫu hứng dăm câu phiếm chuyện đời
Theo dòng thế sự lúc nhàn chơi
Quê hương còn nhớ và thương, tưởng...
Giữa cuộc trần ai dở khóc cười!

Đọc hai chữ *Chim Lồng,* chắc rằng ai cũng nghĩ ngay đến cụm từ *cá chậu*. Đúng vậy, đó là điều tác phẩm này muốn đề cập đến. *Cá chậu chim lồng,* một hoàn cảnh tù túng, bi đát không một ai trong chúng ta muốn vướng vào. Oái ăm thay đó lại là hiện tình của cả chín chục triệu người đang sống trên đất mước Việt Nam hiện nay. Vì thế, chúng tôi thấy cần thiết phải nói lên một lời gì đó. Vậy là tác phẩm này ra đời. Tuy chỉ là một hạt cát trong sa mạc bao la của thơ ca hiện nay nhưng nó lại là tất cả tâm huyết của chúng tôi.

Người viết hoàn toàn không phục vụ một đảng phái, tổ chức chính trị nào, cũng không nhằm đả kích ai. Tập thơ chỉ thuần túy là một sản phẩm của cảm xúc chủ quan, không hề lý luận hoặc đề xướng điều gì.

Những sự việc, con người đề cập trong cuốn thơ này đã được loan truyền rộng rãi trên mạng thông tin xã hội đại chúng trong nhiều năm qua. Tác giả không hề bịa đặt ra những câu chuyện mà bạn sắp được đọc, và cũng không tham lam ghi lại toàn bộ mọi sự việc diễn ra mỗi ngày như nhật ký. Chỉ chọn những vấn đề gây ấn tượng sâu sắc nhất cho mình, rồi dùng vần điệu để ghi chép lại.

Dài dòng đôi chút để bạn đọc hiểu cho rằng cuốn sách không phải là một "bản án" dành cho chế độ cộng sản mà chỉ là một tác phẩm thuần túy về văn chương tuy còn rất thô thiển.

Tập thơ sẽ dẫn bạn đọc vào hai phần:

1. *Theo dòng thiên hạ sự* là những bài thơ ngắn, được sáng tác tức thời ngẫu hứng khi tác giả đọc, nghe hoặc thấy các hình ảnh thông tin trên mạng xã hội
2. *Quê hương còn nhớ* được viết cẩn thận, công phu, thời gian đầu tư nhiều hơn

Tuy có hai phần riêng biệt nhưng toàn bộ cuốn sách có chung một chủ đề. Đó là những điều trăn trở của tác giả về một xã hội mất tự do, ngày càng nhiễu nhương; với những con người gian trá, xu nịnh, nham hiểm, tham lam quyền lực và ích kỷ. Bên cạnh đó cũng không ít những tấm gương dám hy sinh vì tự do, công lý, vì nghĩa cả.

Hy vọng qua tiểu phẩm này bạn đọc có thể tìm thấy điều thú vị, buồn cười, hoặc cảm khái... với những gì đã từng xảy ra trong cuộc sống quanh ta. Để từ đó chúng ta càng biết trân trọng và yêu thương hơn cái cõi ta bà này.

Canada, March 2, 2021
Trần Đức Phổ

PHẦN MỘT

THEO DÒNG THIÊN HẠ SỰ

Mắt Bầm

Không phải tự nhiên mắt họ bầm
lũ này theo đạo quỷ Satan
trường sinh chế thuốc từ con trẻ
tái bản mong là sống vạn năm!?

Dùng App Cúng Dường

hoan hô các vị chân tu
tấn tài tấn lộc đón đầu văn minh
không cần lạy phật, tụng kinh
chỉ cần mở app thật nhanh cúng dường

Trồng Cây

mỗi độ xuân về vác xẻng ra
com-lê, cà vạt phẳng phiu là (ủi)
phóng viên, nhiếp ảnh đang chờ sẵn
cổ thụ đem trồng thật oách đa!

Mừng Bác Tổng

Nhân kiệt đời nay chỉ có ông
Quyền cao chiếm giữ chục năm ròng
Dẫu rằng sức yếu, chân cà nhắc
Ghế tổng ai đành bỏ đúng không?

Biểu Tượng

quê hương Quan họ thắm tình
biểu tượng phải thật lung linh tuyệt vời
dựng xây cao ngất giữa trời
thiêng liêng là cái sự đời lá lông

Lễ Đăng Quang

đại lễ đăng quang của nước nhà
người dân chẳng thấy, thấy cờ hoa
ô hô! tổng thống siêu cường quốc
đắc cử toàn nhờ lá phiếu ma!

Quan Thời Đại

Quan lại đời nay giống hệt như
Cái thời phong kiến chửa tiêu trừ
Tham ô, hách dịch và gian ác
Nhũng nhiễu dân lành đến ngất ngư!

Vàng Mười

năm trâu dân chúng thủ đô
rủ nhau mua sắm thứ ngồ ngộ ghê
vàng mười quả thật khó chê
vừa sang chảnh, vừa được đê mê đời!

John Roberts

những tưởng hắn là Bao công
ngờ đâu một kẻ thông đồng hại Trump
lại còn đến đảo ấu dâm
nước nào gột sạch cái thân dính chàm!

MIitch McConell

McConnell, vợ China
cho nên mặc kệ sơn hà lâm nguy
đành lòng bán rẻ lương tri
vì tiền hay cái nhu mì hồng nhan?

Bị Cáo & Quan Tòa

bị cáo với lại quan tòa
có tình đồng chí mặn mà tri âm
xử xong,
vỗ vai ân cần
ở tù theo lệ... yên tâm đi nào!

Trái Tim Đầy Lông Giữa Lòng Hà Nội

Trái tim tua tủa những lông
Hẳn là của kẻ bán buôn giống nòi!
Hồ Gươm cảnh sắc tuyệt vời
Bỗng dưng thành chốn của loài
đười ươi!

Vinh Danh

Báo TIME rõ quá tào lao
Cặp đôi gian lận phiếu bầu
vinh danh
Mị dân sẽ chẳng yên lành
Truyền thông thổ tả hôi tanh mùi tiền.

Hoa Hậu Về Trường

người đẹp về thăm chốn giảng đường
uy nghi như một quý công nương
cô thầy khép nép nghe tuyên dụ:
đoàn kết giúp nhau giữ lập trường!

Vô Ơn

một nhà toán học thích bay
nên hồn gửi ở cõi mây chín tầng
kết bè chửi đám bình dân
"vô ơn" với bọn con buôn bầu trời!

Tôn Sĩ Nghị

Bộ mặt xem ra cũng khá oai
Bắc phương văn võ một nhân tài
Ai dè gặp phải Tây Sơn tướng
Bỏ ấn, quăng gươm tháo chạy dài!

Họa Thơ Bác Tổng

Thơ phú xưa nay chỉ bấy nhiêu
cũng khoe từng học Nguyễn Gia Thiều
cho dù một đít ngồi hai ghế
đồng đảng đang mưu cắt sợi diều!

Cột Điện

cột điện đúc bằng xi măng
không có lõi sắt cầm bằng nguy tai
chỉ cần cơn gió thài lai
sẽ là ác mộng ách tai khó lường!

Phá Rừng & Bão Lũ

phá rừng đem xây biệt phủ
khác gì đào mộ chôn dân
mỗi năm vào mùa bão lũ
miền Trung người chết, nhà tan

Đón Quan

quan như vua chúa ngày xưa
ra đường thảm đỏ, đón đưa cúi đầu
lên voi xuống chó rất mau
quan mà thất thế quan vào xà lim

Bỏ "Tiên Học Lễ, Hậu Học Văn"

là thầy của những cô thầy
mà dám ăn nói như tay... giang hồ
không "lễ" trong phép xưng hô
học trò sẽ gọi thầy cô bằng mầy?

Ngủ Vệ Đường

bé thơ nằm ngủ vệ đường
quê tôi đó, chốn thiên đường trẻ con
thị thành lầu các như non
vẫn không tổ ấm cho hồn thơ ngây

Mừng Tân Chủ Tịch
Thành Phố Hà Nội

Mong rằng anh chẳng tham ô
Khi làm chủ tịch thủ đô nước nhà
Không cần thề thốt ba hoa
Vì dân vì nước... chỉ là nói suông!

Đà Lạt & Lăng Tần Thủy Hoàng

Lâm Viên miền đất gấm hoa
Hoàng Triều Cương Thổ bây đà biết chưa?
Đất này có chủ từ xưa
Cớ sao xây mộ thằng vua nhà Tần?

Bán Sầu Riêng

Người đẹp bán trái sầu riêng
chưa ăn mà đã thấy ghiền mùi hương
sầu riêng bày ở ven đường
trút xiêm y gửi lời thương câu chào

Phí

Uổng công thầy mẹ tài bồi
phí hoài nhiệt huyết một thời
thanh xuân
bao nhiêu việc nước đang cần
giống nòi mong đợi, quốc dân
trông chờ
thanh niên ngoảnh mặt làm ngơ
hùng hồn khí thế tung hô
Ji Chang Wook!

Bài Thi Văn 10 Điểm

điểm 10 chưa hẳn là tài
đôi khi vạ gió tai bay bất ngờ
lỗi kia chẳng của học trò
tại ban giám khảo ngu ngơ chấm bừa!

Quan Ta

làm quan ở xứ thiên đàng
siêu xe, biệt thự, tiền vàng dôi ra.
mua quốc tịch xứ người ta.
về hưu cuốn gói tếch ra nước ngoài

Trí Thức Lưu Manh

thức khuya dậy sớm cần lao
dầm mưa dãi nắng lẽ nào ký sinh?
những tay trí thức lưu manh
sống nhờ ngân sách
chửi công dân mình!

Sập Cổng Chào

lại nghe tin sập cổng chào
tám chục tỉ bạc đổ nhào như không
may mà chẳng có thương vong
cũng là phúc đức ở trong họa này

Thứ Trưởng Xin Nhà

thật tình nghĩ khó tin sao
quan chức Học bộ lẽ nào nghèo xơ?
Thị lang cũng hàm quan to
về hưu túng thiếu phải lo xin nhà?

Tổng Thống Mỹ Khen Việt Nam

lời của tổng thống Hoa Kỳ:
Việt Nam chơi đẹp đáng ghi điểm vàng
nhưng sao ông lại hỏi ngang:
có còn lợi dụng, điếm đàng...
nữa chăng?

Nói Tục Để tự Tin

can đảm nói lời tục
là tiến tới thành công?
thằng dạy đã mất dạy
người nghe giống khật khùng

Đàn Ông – Đàn Bà

Đàn ông ham bưởi ham bòng
đàn bà thì thích nâng vòng một lên
cũng là đồng hội đồng thuyền
đồng hô đồng ứng phỉ nguyền ước ao

Chủ Quyền

dân tàu nhập cảnh lậu
không dám bắt bỏ tù
không dám đem xét xử
chủ quyền hỏi còn đâu?
xưa đánh Tây, đánh Mỹ
chẳng tiếc gì máu xương
nay lại hèn đến thế
ôi! độc lập, tự cường!

Cảnh Giác

giặc Tàu nham hiểm từ xưa
trăm ngàn chước quỷ mưu ma
khó lường
dân ta bản chất hiền lương
cả tin ắt sẽ mắc đường họa tai

Sách Chính Tả

tui sai chính tả đã đành
vì học chưa thấu ngọn ngành u ư
nhưng ông tiến sĩ giáo sư
viết sách làm chuẩn cũng mù chữ ta?

Thần Đồng

nước ta bộ dục tài tình
cho nên mới có học sinh cỡ này:
lớp bốn mà đã đại tài
tham mưu, tổ chức, chỉ huy, điều hành

Nợ

rác đem cân ký tính tiền
đô la thì lại đem nghiền làm phân
đường sắt Cát Linh - Hà Đông
mười ba cây số chất chồng nợ vay

Phố Đèn Đỏ

Đà Nẵng thành phố văn minh
kiến nghị mở 'phố chợ tình' kiếm đô
chân dài bán của trời cho
đảng ta phục vụ các cô tận tình

Thầy Tu

đi tu còn mê chấp
nghiệp chướng quả to đùng
khó lòng đến cõi phật
khi chưa biết thiện chung!

Đà Lạt Ngập Lụt

Đà Lạt xứ sở mộng mơ
Phố lưng chừng núi bây giờ ngập sâu
Ngàn hoa em hỡi còn đâu?
Người người than thở biển dâu
đổi dời

Làm Thơ

Muốn viết bài thơ thật trữ tình
chỉ toàn hoa bướm với em anh
nhưng nay gặp phải mùa Covid
nói chuyện chuột chim
bụng chẳng đành

Cái Lá Đa

lá đa lại có mùi thơm
nên anh phó huyện mất khôn làm liều
phen này đồng rận, đồng liêu
đưa anh lên thớt vì chìu lá đa

Tướng Đời nay

Làm tướng nhưng không biết bạn/thù
Trắng đen lẫn lộn giống như mù
Đức tài công trạng bao nhiêu đấu?
Mở miệng khác gì đứa mộng du

Giấy Khen

giấy khen như lá vàng thu
cả lớp được tặng riêng trừ em ra
phải chăng em khác người ta
không học như vẹt ê a lời thầy?

Dư Luận Viên

hắn nói in như thiệt
thần thông ngang tề thiên
té ra khua mồm mép
là tên dư luận viên

Hongkong

Hongkong một thuở đẹp tươi
về tay Trung cộng người người
oán than
đấu trường dân chủ lụn tàn
tương lai u ám mở màn từ đây

Theo Đóm Ăn Tàn

bám chặt cái đuôi cộng Tàu
ăn tàn theo đóm rặt màu a dua
ngàn năm nô lệ vẫn chưa
tỉnh cơn mộng mị cổ đưa vào tròng

Lửa Yêu Nước

lửa yêu nước đã nhóm rồi
công dân xứ Ấn không ngồi cầu an
Việt Nam tôi mãi thở than
lửa thiêng Nhật Tảo tro tàn đáy sông!

Hèn

đâu rồi Hội Nghị Diên Hồng
đâu rồi cọc nhọn đáy sông
Bạch Đằng?
giặc Tàu hung hãn xâm lăng
đảng im thin thít giữ lăng Ba Đình

Nhà Thơ

đêm ngày vắt óc mần thơ
bỏ tiền in sách tặng cho bạn bè
mua danh vất vả ê chề
chết đi có hóa cây đề, cây đa

8-3+3 = 2

giáo viên dạy toán thế này
thì tôi đành chửi cô (thầy?) quá ngu
nhân chia trước, cộng trừ sau
từ trái sang phải cớ sao lại nhầm?

Kỵ Binh

kỵ binh cứ tưởng đoàn hành khất
dáng nhỏ thân gầy trông thảm thương
diễu hành qua phố chào ra mắt
lại ị tùm lum suốt dọc đường!

Cởi Truồng Đòi Công Lý

ôi! đất nước 4000 năm kỳ vĩ
"có bao giờ được như thế này chăng?"
dan cởi truồng để đi đòi công lý
vinh quang chưa?
thế giới có đâu bằng?

Bát Cơm Ve Sầu

người ta mỹ vị cao lầu
còn em cơm trộn ve sầu tội chưa?
đói nghèo dẫm nát tuổi thơ
cũng vì bè lũ tham ô cầm quyền

Đất Nước Tuyệt Vời

tuyệt vời sao đất nước tôi
mưa thì phố ngập, nắng thời bụi bay
thuế phí tăng thêm mỗi ngày
dân oan khắp nước
càng ngày càng đông

Trộm Vải

thị thành phố xá văn minh
đi xe loại xịn "rinh" chùm vải chi?
để cho thiên hạ khinh khi
giàu sang nhưng lại ngu vì tánh tham!

Cột Đèn Mỹ Về Việt Nam

Đất Việt lừng danh bởi có ngài
Ăn càn nói rỡ một không hai
Cột đèn xứ Mẽo mò về Việt
Con cháu đảng viên tếch nước ngoài

Làm Thơ
Trong Cuộc Họp Quốc Hội

tuyệt vời chưa thiên tài thi sĩ
giữa chính trường ông nghị làm thơ
nước non non nước lơ mơ
con thuyền xứ Nghệ đậu chờ thi nhân

Phá Hoại

làm cho cạn kiệt tài nguyên
lại còn vỗ ngực ngang nhiên tự hào
đàn con lũ cháu mai sau
hai bàn tay rỗng bước vào tương lai

Kiếm Tiền Rất Dễ

thưa rằng ở nước Việt Nam
kiếm tiền rất dễ bởi làm quan to
hoặc là doanh nghiệp đầu cơ
kết bè cùng đảng ép o dân nghèo

Tòa Án

công an hể bắt là toang
tòa án hể xử chẳng oan gì gì...
chứng cứ chẳng cần đến chi
phải quyết có tội tùy nghi quan tòa!

Hỏi Trời

bắt thang lên hỏi ông trời
tiền nuôi du học có đòi được không?
trời răng một chục tỉ đồng
trả hơn một tỉ... dân không đồng tình!

Tướng Hèn

cũng con nhà tướng kém chi ai
sao chẳng đủ gan hở quý ngài?
rõ mặt mười mươi quân giặc cướp
ông còn quanh quẹo nói hàng hai!

Huấn Luyện Phi Công

tài tình chiến sĩ phi công
được huấn luyện kiểu nh đồng xóm tôi
máy bay chẳng lái trên trời
mà cho mang chạy eo ôi phi thường!

Dân Làm Đơn
Từ Chối Nhận Tiền Cứu Trợ

dân ta quả thật thánh hiền
làm đơn từ chối nhận tiền
chính phủ cho
dẫu rằng bữa dói bữa no
đồng tiền trợ cấp nhường cho
đảng xài!

Giang Hồ In Sách

có tiền in sách để đời
cũng là một thứ trò chơi bảnh tòn
giang hồ tiếng nổi như cồn
đem so mấy bác tổng còn thua xa

Tin Giả

nếu mà hết dịch Cô vi
học sinh đến lớp còn gì vui hơn
mị dân tin giả diễn tuồng
cầm sách lộn ngược thật không ra gì!

Đều Là Con Lạc Hồng

cuối cùng sự thật vẫn hơn
quốc gia cộng sản đều con lạc hồng
chung vai gánh vác non sông
hận thù nhau mãi cũng không ích gì

Nước Mỹ Đang Đói

nước Mỹ đang đói thật sao?
báo đảng 'nhân ái' rêu rao
thương người!
công dân nước Mỹ mỉm cười
ta dù nghèo đói hơn mười kẻ no!

Dựng Tượng Công Lý

đi tìm công lý ngày nay
dân oan cả nước gặp ngay gã hề
bày vẽ dựng tượng nhiêu khê
cho quan tư pháp thêm xe, thêm nhà

Hỏi Kẻ Đần

ngày xưa ông học sách gì
hai quần đảo Việt lại ghi của Tàu?
tình non nợ nước quên mau
giáo sư, phó viện mà sao ngu đần!

Tham Ô Mùa Dịch

Giữa khi Covid hoành hành
trung tâm kiểm dịch lại thành ổ tham
những kẻ không có lương tâm
hễ gặp dịp tốt thì... làm tiền ngay!

Trò Chơi Hạ Cấp

sinh viên mặc áo màu cờ
lại chơi biểu diễn chiêu trò cấp ba
phim nhật phim mỹ kém xa
thú hoang cũng chỉ cỡ là đàn em

Chào Cờ Qua Trang Web

học sinh chào lá quốc kỳ
qua màn vi tính còn gì tôn nghiêm?
yêu nước là ở trong tim
khoa trương hình thức là đem
diễn tuồng

Kỳ Thị

Thưa, tôi là người Việt Nam
Tóc đen, máu đỏ, hơi vàng màu da
Nhưng mà không thuộc China
Làm ơn đừng nói:
"Corona... tránh giùm!"

Ngạo Nghễ

Di tản công dân Việt trở về
Có gì ngạo nghễ
để mà khoe
Hoa Kỳ, Úc, Nhật... còn làm trước
To tiếng huênh hoang chỉ lũ hề!

Hèn Hạ

Corona Corona
Làm cho Trung cộng quỷ ma
hiện hình
Nhân dân chẳng sợ mà khinh
Độc tài, hèn hạ
thối rình
năm châu!

Ưu Tiên

Con dân được hưởng ưu tiên
Gọi vào quân đội giữ yên nước nhà
Còn con quan chức đảng ta
Ô hô! Du học xa nhà tội ghê!

Đứng lên Thôi

Nào, hãy đứng lên giữ biển trời
Cứu nguồn sinh vật của trùng khơi
Ta đi để cháu con thừa hưởng
Biển đẹp quê hương triệu triệu đời!

Khẩu Trang và Nụ Hôn

Cưới nhau mùa dịch cúm
Mình cần mang khẩu trang
Hôn nhau thật
đắm đuối
Vi rút cũng... đầu hàng!

Bịt Mồm

Bác sĩ mà có
lương tâm
Ắt bị bịt miệng cho câm suốt đời
En-cố-vi (nCov)
đâu phải chơi
Minh bạch thì sẽ toang đời đảng ta!

Phóng Viên Dũng cảm

Bệnh nhân bị bắt
cách ly
Các anh nhà báo
hiểm nguy
chẳng màng
Chỉ đeo có cái
khẩu trang
Không đồ bảo hộ
hiên ngang xông vào
Chụp hình tự sướng lao xao
Khoe khoang gan dạ,
tự hào nêu gương
Thấy mà thương, ngẫm mà thương
Giữa mùa dịch
lại mở đường lây lan
Để cho dân chúng
an toàn
Các anh nên sớm vào đoàn cách ly!

Chết Đúng Quy Trình

Đất nước cộng sản quang vinh
Chết vì dịch
đúng quy trình
y boong
Tỉ lệ đã tính toán xong
Chẳng được chết ít, cũng không
chết nhiều

Ghét – Thương

Khẩu trang đem tặng bạn vàng
Trẻ em miền núi cho mang giấy bồi
Tự hào thay
Việt Nam ơi!
Dân mình lại ghét, dân người thì thương!

Cách Ngừa nCovi - Vuhan

Này em, ngừa dịch
dễ như chơi!
Cứ chịch mỗi ngày đủ năm hồi
Nhưng cấm rên là và hít miệng
Siêng "mần" vi rút sẽ toang thôi!

Mùa Xuân Có Đảng

Xuân về có đảng
lầm than
Lộc Hưng năm ngoái, Đồng Tâm Tết này
Công ơn của đảng
là đây:
Giết người, cướp đất cận ngày đầu năm!

Phạm Tuân và B-52

Ngày xưa
Anh
đu phi thuyền
Bây giờ
anh
lại huyên thuyên
nói càn
B-52
bự tổ chang
Dài sáu trăm mét,
nặng
hai trăm ngàn cân!
Dân mạng cười nhạo rần rần!

Trong một clip được lan truyền trên mạng, anh hùng phi công Phạm Tuân nói rằng máy bay B-52 dài 600m, nặng 200 tấn.

Tượng Lenin

Nghệ An
thích chuyện
ngược đời
Người ta đạp đổ mình lôi về thờ
Quyết tâm đắp tượng, vẽ tô
Cái ông râu quắn
tội đồ
nước Nga

Che Giấu lý Lịch

Giáo sư là những tinh hoa
Lãnh đạo là
bậc trẻ già noi gương
Đâu phải xó chợ
đầu đường
Lý lịch giấu diếm như phường
thông gian!

Tình Hữu Nghị Corona

corona tưởng là beer
ai dè virus khiếp ghê hoàn cầu
bệnh lạ khởi phát tại tàu
do thích ăn bậy
ốm đau
chuyện thường
thế giới
sợ hãi
kinh hoàng
Việt Nam trái lại
mở toang cửa nhà
dân tàu nườm nượp vào ra
cho tình hữu nghị thuận hòa ấm êm
thiên triều vốn là
bề trên
mặc dân bản quốc
đảo điên
phen này!

Văn Bia và Sử Xanh

Văn kiện đảng thành văn bia
Mường Thanh
khách sạn
dựa kề sử xanh
Tổng chủ tuyên bố rành rành
Nghe như lời sấm Trạng Trình
mà ghê!

Huân Chương

huân chương
chính phủ tặng phong
đâu vì bảo vệ
non sông, nước nhà
việc làm vừa ý
đảng ta
giết dân,
cướp đất
cũng là chiến công!

Đường Tắc Là Do Dân Đi

Làm đường mà sợ
dân đi
Sẽ sinh ùn tắc
thật kỳ dị ghê!
Kiến trúc sư lại
diễn hề
Nói toàn những chuyện mới nghe
nực cười!

Sử Gia Nô Lệ

nực cười tay giáo sư Tung
không dám gọi giặc là quân bạo tàn!
dạy sử mà lại nói càn
muốn làm nô lệ,
Việt gian
cho tàu!

Trung Tâm Mồ Côi

Tưởng rằng
mất mẹ cha sinh
Ai hay cũng có
gia đình hẳn hoi
Nhận vào
trại trẻ mồ côi
Để cho cán bộ
được xơi...
phần thừa!

Khách Thiên Triều

Dân thiên triều đến Việt Nam
Có đoàn xe cab*
sẵn sàng đón đưa
Dân Tàu quả sướng như vua
Được qua trốn dịch lại thừa chảnh sang!

* Taxi

Đèn Đom Đóm

Ngày xưa ông Mạc Đĩnh Chi
Học đèn đom đóm vinh quy
bảng vàng
Ngày nay có Trần Đại Quang
Cùng Vương Đình Huệ vẻ vang
nhờ đèn
Đom đóm... công lớn đáng khen
Ai muốn thành đạt học đèn đóm thôi!

Có Đảng Đừng Sợ Coronavirus

Đảng là vũ khí
linh thêng
Coronavirus phải kiêng mười phần
Báo cho toàn thể
nhân dân
Nếu nghe lời đảng khỏi cần sợ lây!

Bán Thân

Em là ngọc nữ
kim hương
Cớ chi rao bán trên đường phố đông?
Phải chăng trời ghẹo má hồng
Ngày Tình Nhân,
sợ phòng không
lạnh lùng!?

Báo Chí Nước Nhà

báo chí cách mạng nước ta
lo cho gái điếm
vì Corona ế hàng
miền tây đất Việt
tan hoang
đồng khô lúa cháy chẳng màng
đưa tin!

Tiếp Khách Quốc Tế

tiếp khách kiểu bác Thiện Nhân
đại bang, tiểu quốc chia phân rạch ròi
ngoại giao lịch sự
đâu rồi
vắt chân chữ ngũ khinh người
thế sao?

Giảm Giá Xăng

tư bản chẳng hỗ trợ dân
mà xăng lại giảm
hai lần nước ta
năm mươi xu
một lít nha
xứ giẫy chết vẫn
thiệt thà nhiều hơn!

Yêu Nước Kiểu Người Cộng Sản

lấy tên Lê Quang Tự Do
mà khuyên tuổi trẻ
co ro, cúi mình
yêu nước là phải
ngồi im
chỉ tin mỗi đảng
tuyên truyền
mị dân!

Trốn

Bác hai ghế
trốn đâu rồi?
Dân ta
đang lúc
tơi bời ách tai
Mê Kông cạn nước sông dài
khắp Nam Trung Bắc ngắc ngoai
dịch Tàu

Gameshows Của VTV3

gameshows ngỡ chốn phòng the
trông mà kinh dị, khiếp ghê cả người
trò chơi đú đởn
đười ươi
thú vui của những trận cười
dâm ô!

Làm Theo Gương

Học tập tấm gương Bác Hồ
Quan chức đều có vài cô nhân tình
Đảng ta vĩ đại,
quang vinh
Muôn năm gắn bó
cửa mình chị em!

Nhận Tiền Mỹ và Chửi Mỹ

Việt Nam chửi Mỹ như điên
Có xòe tay nhận
đồng tiền Mỹ cho?
Đảng viên
cật ấm, cơm no
Chửi Mỹ cứ chửi,
tiền cho cứ xài!

Bay Vòng

Ai đời cán bộ nhà ta
Công tác nước Ấn, vòng qua Anh về
Đường gần
đường ngắn
thì chê
Bay xa hẳn muốn rước về
Cô vi?

Viện Hàn Lâm

Nghe đâu
cái viện hàn lâm
Bảy trăm viện sĩ
tiếng tăm
như cồn
Nghiên cứu thì chẳng ra hồn
Tiêu tiền ngân sách lại dòn như rang!

Coronavirus vs Marxism

Corona gặp Marxism
Chắn chắn
sẽ tiêu tùng
Bởi
búa liềm cách mạng
Ác độc hơn vi trùng!

Tranh Thủ Mua Hàng

mua hàng thời đại Cô vi
phải nhanh phải gấp
không thì trắng tay
nên em tóc
chẳng kịp cài
quần chẳng kịp mặc kễnh chân dài
lộ hang!

Quan Chức Vô Sản

ngủ khách sạn,
đi máy bay
nhà to,
xe xịn,
tiền xài thỏa thuê
chơi gôn, du lịch
đề huề
mở miệng vô sản
mác lê luận thờ!

Kiểm Điểm
Thầy Giáo bán Khẩu Trang

Thầy bán hai chục khẩu trang
Kiếm lời
đến cả...mười ngàn đồng ten!
Kiểm điểm
thầy
tội
tham... tiền!
Ôi,
ngành giáo dục
thanh liêm
tuyệt vời!

Cây Cầu Chữ V

cây cầu gãy nhịp
làm đôi
quan chức lại nói tuyệt vời
làm sao
cầu này chẳng phải sập đâu
cấu trúc kiểu mới chụm đầu
chữ vê (V)!?

Va-li Chứa Người

tưởng rằng chỉ có trong phim
ai dè thực tiễn
càng thêm
lạnh người
va-li
giấu kẻ đi chui
vượt biên tìm cách đổi đời ấm no!

Sư Mê Gái

nhà sư ôm gái
chân dài
cửa thiền lẫn lộn
trần ai
bụi đời
trọc đầu còn muốn
ăn chơi
tưởng tăng
hóa tục
ấy
đời sắc không!

Chuyện Dịch Vũ Hán Ở Nước Ta

Nghe tin 50 tỉ đô
Trợ giúp các nước có cô rố nà
Lập tức chính phủ nước ta
Chẳng tuyên bố hết dịch
còn
thêm ca mới vào!

Lợi Dụng Trẻ Em

dịch bệnh
ai cũng buồn lo
tránh
nơi đông đúc
chớ cho
lan tràn
vậy mà
có những thằng quan
xúi
các em đến lớp
để
trấn an dân tình!

Tặng Dân Ấm Chén

tặng dân ấm chén
với cờ
chi vài trăm tỉ ngon ơ Hải Phòng
dù ai đói tách
mặc lòng
uống trà ngắm
lá cờ hồng đủ oai

Khuyến Đẻ

Bí thư thành ủy
hào tình
Phàn nàn rằng
chị em mình ít con
Phải nên sinh đẻ
sòn sòn
Chớ đừng ngơi nghỉ lúc còn trẻ trung!

Trồng Hoa

Hoa xinh người lại khéo trồng
Đôi gò bồng đảo
phập phồng
nhấp nhô
Hoa cười rạng rỡ như mơ
Bầy ong, lũ bướm lượn lờ
đắm say!

Bệnh Não

Sốt, ho, khó thở
ai ơi
Là bệnh của não
cái thời Corona
Bệnh này
đảng phát hiện ra
Các y bác sĩ nước nhà bó tay!

Trốn Cách Ly

Em từ tâm dịch trở về
Trốn cách ly
lại còn khoe
tài tình
Tấm gương Hàn quốc rành rành
Khôn ngoan
em hãy
ra
trình diện ngay!

Thủ Tướng Khen Thơ

Thủ tướng yêu thơ quả tuyệt vời!
Tiếc là
khen tặng
chẳng nhằm nơi
Công văn
đâu phải như tờ lịch
Sáng mới vừa đăng tối gỡ rồi!

Mở Cưả Biên Giới

Vương Nghị
- ngoại trưởng
nước Tàu
Họp Đông Nam Á yêu cầu
mở biên
Vợ Sing* Thủ tướng chỉnh liền
"Cậu trẻ chảng biết tự
nhiên thế thời
Sẽ
bị phản pháo như chơi
Trong nước cô lập
đòi người
thông quan!?"

* Singapore

Nước Phát Triển

Chúc mừng
đất nước Việt nam
Nay đã phát triển ngang hàng Mỹ-Âu
Không cần ưu đãi hàng đầu
Không cần cầu viện năm châu
giúp nghèo.

Giáo Dục Sinh Lý Ở Chùa

Ni cô
cùng với thầy chùa
Được dạy sinh lý phòng ngừa
tránh thai!
A di...
mô phật...
thiện tai
Lục căn chưa tịnh
tội này đá đeo!

Đấu Khẩu

Trump bảo vi rút China
Tập cãi Covid cúm là Mỹ gieo
Trần gian loạn đả
tùng phèo
Đại cường ứng xử như mèo mửa trây!

Cha Chủ Khảo, Con Thí Sinh

cha chủ khảo,
con thí sinh
một mình dự tuyển,
một mình đậu cao
chuyện này có ở
đông lào
mới nghe cứ tưởng
tầm phào
tiếu lâm

Tội Phát Báo

mua báo của chính
đảng ta
rồi phát miễn phí
cũng là tội ư?
công an mà cứ tưởng như
côn đồ vô lại rình mò hại dân

Chính Phủ Nuôi Dân

Ơ hay,
chính phủ nuôi dân?
ngược đời như vậy
vẫn ăn nói càn!
thủ tướng mà óc
nông choằn
dân không nộp thuế quan ăn
thứ gì?

Thiếu Nước

miền Tây hạn mặn
ai ơi
nước ngọt thiếu thốn mà trời
nắng nung
bỏ tiền dựng tượng anh hùng
sao không cứu
nỗi khốn cùng
của dân

Ác Độc

dịch bệnh tê liệt
hoàn cầu
khởi đi từ một nước Tàu bất nhân
hôm qua
nài nỉ, xin, van
thiên hạ cứu giúp muôn vàn
biết ơn
hôm nay
trương biển
nhơn nhơn
nguyền rủa
Nhật,
Mỹ
oán hờn
thâm sâu?
Corona - vi rút Tàu
vẫn chưa
hiểm độc
như Tàu cộng kia

Khách Du Lịch

chị Tàu sang đất
Thái Lan
khạc nhổ
bừa bãi
toan làm gì đây?
gieo rắc dịch cúm nước này?
là quân khủng bố
phải
đày xà lim

Cách Chức

nơi đâu như nước Việt Nam
trừng phạt
bè lũ quan tham
hết thời
chỉ là
cách chức *nguyên* thôi
cho dù tội trạng ngút trời bao la

Phạt

thời buổi chính phủ thiếu tiền
nên có cơ hội thì liền phạt ngay
phạt đêm
rồi lại phạt ngày
phạt luôn dân mạng đăng bài
ngô nghê

Coronavirus

em là thiếu nữ
Trung hoa
một lần dạo cõi ta bà chúng sinh
dẫu không sắc đẹp nghiêng thành
cũng làm
đại đế Cận Bình*
đảo điên

* Tập Cận Bình

Trump vs Quỳnh

Trunp đưa tay vớt
Như Quỳnh
giữa nơi nước độc, rừng thiêng
lao tù
Quỳnh qua đất mỹ chưa lâu
trở cờ múa bút chửi nhầu
lão Trump

Đừng Lo Dịch Cúm

nước ta có đảng
búa liềm
giữa mùa dịch vẫn
tự nhiên
vui đùa
khai trương siêu thị bán mua
họp đại hội đảng,
đi tắm biển,
dự lễ chùa
đông vui.

Thiếu Tình Người

hễ nhiễm dịch cúm nước tàu
dẫu mới hấp hối cũng đem vào
lò thiêu
mạng sống thật rẻ hơn bèo
thời đại Covid
mốc meo
tình người!

Treo Cờ Khỏi Sợ Dịch

Phan Anh lớn giọng tuyên truyền
treo cờ chống dịch
linh thiêng
lắm à!
cái con vi rút
trung hoa
hễ gặp cờ máu
tránh xa...
an toàn

Mời Cách Ly

nếu anh nghi dính
cô vi
mời vào đây
để cách ly
vài tuần
phòng em ấm áp,
bình dân
điện nước đầy đủ
an tâm
anh xài!

Virus Tàu – Virus Tây

số liệu chính phủ
đưa ra
trong cơn đại dịch ngẫm mà lạ thay
khách tàu hàn quốc: không lây
khách âu-mỹ
sẽ lây ngay dân mình

Khuyên Bác Sĩ

Lương y
quả thật mẹ hiền
cứu người là việc thiêng liêng ở đời
nhưng
chị chửa chín tháng rồi
không nên
xung kích
vào nơi nguy nàn
đồng nghiệp
vẫn còn lắm chàng
hãy nhường
cho họ
cưu mang
lúc cần

Chuyện Bình Thường

cán bộ sai phạm ở tù
vẫn được
đề nghị
yêu cầu tăng lương
cái bất thường thành bình thường
Việt Nam
xứ sở thiên đường tréo ngoe!

Kinh Tế Bao cấp

nghe đồn ông sắp làm trùm
chửa đăng quang đã lùm xùm
ngo ngoe
trở về
hợp tác hợp te
cướp đi mảnh vải
em
che
sự đời

Nước Người vs. Nước Ta

nước ngoài dịch bệnh tai ương
chính phủ trợ cấp vì thương dân nghèo
nước ta chính phủ
mè nheo
gom tiền
những cụ gieo neo, bần cùng

Vừa Ăn Cướp Vừa La Làng

ăn cướp rồi lại la làng
xưa nay vốn thói
sài lang bá quyền
làm cho người Việt chẳng yên
Hoàng Sa nào
gắn chủ quyền China?

Chữ Song Song 4.0

Chữ viết cải tới cải lui
Bốn không (4.0)
một mớ bùi nhùi
thấy ghê
Dấu thanh có tội tình chi?
Thay bằng chữ cái còn gì nhạc thơ!

Làm Từ Thiện

đi làm từ thiện ở nước ta
cũng lắm hiểm nguy cứ như là
phản động. lưu manh. hay mật thám
xã phường triệu tập hỏi, dò la

Đặc Khu

Chín chục triệu dân nòi giống Việt
Đồng thanh phản đối bọn nô Tàu
Đừng để Đặc Khu thành mộ huyệt
Chôn đàn con cháu ở mai sau!

Tấm Lòng Vàng

nhà cụ có mỗi con gà
năm nay
cụ đã bảy ba tuổi rồi
nghe lời đảng,
bán đi thôi
ủng hộ chống dịch cho đời bình an
này trọc phú,
nọ tham quan
có thấy xấu hổ với dân quê nghèo?

Hành Dân

Ăn chẳng cho tháo khẩu trang
chuyện lạ
ở nước thiên đàng Việt Nam
lợi dụng dịch để
hành dân
chính chuyên
cộng sản siêng năng há từ?

Làm Anh Em

Ngàn năm còn đó gương soi
anh em với chúng mạng toi có ngày
thành đô mật ước phơi bày
rắp tâm bán nước
tội này
khó tha

Máu Lạnh

Đối nghèo buôn bán ven đường
bị cô cán bộ
xã phường
bắt đi
khóc than vùng vẫy, nằn nì
nha sai máu lạnh thương gì
dân đen!

Thanh Niên

Đoàn hay Bộ
cũng thế thôi
vẫn là tiếng vọng lại lời đảng ta
không phải rường cột nước nhà
mà chỉ lây lất
bóng ma
vô hình!

Giúp Bạn

nước mình chưa có cơm ăn
đã đi hỗ trợ khó khăn nước người
thủ tướng chơi sộp ngất trời
chỉ thương
chín chục triệu người còng lưng

Chuyện Đầu Năm Chuột

Năm nay là năm chuột chù
Tháng Giêng đã có lu bù tai ương
Đồng Tâm
thành
bãi
chiến trường
nCov
lơ lửng
hãi hùng muôn dân
Củ Chi
súng nổ
rần rần
.....
Chuyện còn dài tập giải phân
hạ hồi!

Theo dòng thiên hạ sự

PHẦN HAI

QUÊ HƯƠNG CÒN NHỚ

Quê hương còn nhớ

Quê Hương Ngày Trở Lại

Chín năm trở lại thăm quê cũ
Nửa vòng trái đất soãi cánh chim
Buồn vui tao ngộ dâng đầy ứ
Biết kể làm sao hết nỗi niềm

Quê hương đó một trời nắng hạ
Nóng như nung rám cả mặt người
Ôi, rất quen mà sao rất lạ
Vành môi khô héo hắt nụ cười

Biển thôi xanh màu xanh ngọc bích
Nước đen sì cống rãnh hồ tôm
Một quá khứ hóa thành trầm tích
Bầy dã tràng se cát buồn hơn

Những con đường bê tông hun hút
Không cỏ xanh, xa lạ dị thường
Những hàng rào thép đan mắt lưới
Biến xóm làng thành cá trơ xương

Mẹ già tuổi hạc dường đã lẫn
Nhìn đứa con xưa chẳng nhớ ra
Nước mắt vui mừng chừ đã cạn
Vì khóc đời con đã sắp lòa

Những người chị mái đầu bạc trắng
Thương em mình đất khách tha hương
Đã nếm trải bao điều cay đắng
Tim chai sần, mắt vẫn rưng rưng

Những đứa bạn xưa, tìm chẳng thấy
Kẻ chân trời, người góc bể mưu sinh
Ngôi trường cũ không còn nguyên vậy
Dẫu to đùng vẫn cứ buồn tênh

Ngày trở lại nhiều điều đã khác
Riêng yêu thương chẳng đổi thay gì
Vẫn thắm thiết vòng tay ôm chặt
Vẫn ngọt ngào lời mẹ từ bi

Chị Tôi

Thời tuổi xuân của chị
Khói lửa khắp quê hương
Không mộng mơ ủy mị
Khoác ba lô lên đường

Chị tôi vào du kích
Rồi dân công chiến trường
Xa nhà đi biệt tích
Mẹ đêm ngày nhớ thương

Một mùa đông giá rét
Chị tôi quay trở về
Gầy nhom và tái mét
Xanh xao như lá tre

Mẹ chạy thầy, chạy thuốc
Lo chăm sóc ngày đêm
Nào Đông y, Tây dược
Chị dần dần khỏe lên

Cán bộ đoàn mon men
Rủ rê chị về đội
Làm chiến sĩ giao liên
Mẹ tôi quyết phản đối

Thế là bị trù dập
Chẳng yêu nước, thương nòi
Bị nghi ngờ, rình rập
Đành tha hương xứ người!

Năm mươi năm trôi qua
Nhanh như là giấc mộng
Nhắc chuyện xưa cười xòa:
"Cũng may là còn sống!"

Quê Tôi

Tặng Quảng Ngãi mến yêu.

Quê tôi đó một làng duyên hải
Bờ cát dài nối tiếp bãi dương xanh
Ngoài khơi xa là biển rộng mênh mông
Từng đoàn thuyền sớm chiều lướt sóng
Dân quê tôi vốn yêu đời lao động
Cánh tay trần vật lộn với phong ba
Vồng ngực căng như một mảnh buồm già
Lộng gió lớn từ ngàn xa thổi lại
Đã từ lâu sống nhờ vào bờ bãi
Nên dân làng tha thiết mến quê hương
Nhưng giặc Tàu gây tang tóc, đau thương
Sóng thổn thức đưa người thân biệt xứ
Giải khăn sô quấn quanh đầu thiếu phụ
Trẻ nhà ai thơ thẩn trước mộ cha
Tấm thân gầy vàng vọt, tuyết sương pha
Đời đã mất những tháng ngày vui cũ
Hàng dương biếc như gọi buồn, ủ rủ
Những con thuyền quằn quại giữa trùng khơi
Những tâm hồn uất nghẹn lệ tuôn rơi!
Đảo đã mất và máu người đã đổ
Dân tôi đó nơi miền Trung nghèo khổ
Vẫn ngày đêm giữ biển rất can trường
Trước gió lộng trùng trùng con sóng vỗ
Lớp hy sinh, lớp khác lại lên đường!

Đọc Tin Quê Nhà

Mỗi sáng vào trang Facebook
Đọc tin đất nước, quê nhà
Miền Trung hôm nay lũ lụt
Miền Bắc bão tố hôm qua

Tre em đu dây đi học
Băng rừng, lội suối mỗi ngày
Ghế bàn hư hao, đổ nát
Mùa về lạnh buốt heo may.

Bệnh viện người người chen chúc
Ốm đau không có giường nằm
Tượng đài nghìn tỉ cứ đúc
Nhà hát nghìn tỉ muốn làm

Sinh viên bây giờ được phép
Bán dâm không quá bốn lần
Cô giáo dịu dàng, xinh đẹp
Phải hầu rượu cho đại quan

Ung thư lan tràn khắp chốn
Tai ương lơ lửng mỗi nhà
Thương cho dân mình hèn mọn
Hòa bình sống cảnh can qua!

Thư Viết Cho Con

Bài thơ bố viết vội đêm nay
Trong lúc non sông máu lệ đầy
Tổ quốc lâm nguy từ bốn hướng
Bạn thù lẫn lộn, trắng đen thay!

Mai sau con hãy nhớ nghe con
Người Việt Nam còn nước Việt còn
Suốt bốn ngàn năm dài lịch sử
Tổ tiên quyết chí giữ giang sơn

Nhưng đến hôm nay Quốc hội bàn
Xẻo từng mảnh đất của Tiền nhân
Bán cho Tàu cộng không thương tiếc
Mặc kệ khắp nơi oán hận tràn

Thống thiết người dân thỉnh nguyện cầu
Trẻ già trai gái nắm tay nhau
Hô vang khẩu hiệu: "Dân phản đối"
Lập Đặc khu bán nước cho Tàu

Biển Đông, Tàu cộng đã chiếm rồi
Trường, Hoàng Sa chúng đặt thủy lôi
Cấm thuyền ngư phủ ta lai vãng
Và giăng tên lửa chắn bầu trời

Thư viết cho con đã quá dài
Vẫn lo nơm nớp chuyện ngày mai
Những ông nghị gật mà bấm nút
Là đất nước mình thêm ách tai

Xin lỗi các con bố kém tài
Cho nên thời cuộc chẳng thể xoay
Bao giờ khôn lớn cần ghi nhớ
Trăm triệu dân Nam mắc nạn này

Quê Em Miền Tây Bắc

Thương quê em chốn đèo heo hút gió
Mái lá thưa không che nổi sao trời
Đêm thức giấc nai lạc bầy tác gọi
Nghe nao lòng như điệp khúc à ơi!

Thương em bé ngủ vùi trên lưng mẹ
Giữa trưa hè nắng đổ lửa trên nương
Nơi dốc núi kìa dăm ba đứa trẻ
Mặt buồn xo đi chân đất đến trường

Thương quê em mùa về giăng nước lũ
Đường hóa sông thành phố trắng mưa rừng
Những em bé vùng cao càng lam lũ
Mắt mẹ già những giọt lệ rưng rưng!

Thương quê em những đoàn tàu rất vội
Chở tài nguyên đem bán tháo nước người
Từng mét gỗ, từng xe gòong mỏ quặng
Còn thơm nồng những giọt máu đỏ tươi!

Thương quê em những tượng đài, dinh thự
Mọc hiên ngang trước đói khổ bần hàn
Những "dấu ấn" của một thời lịch sử
Rồi sẽ thành bia miệng của thế nhân!

Thư Cuối Năm

Cuối năm lên Faceboook
Đọc lá thư quê nhà
Giật mình em thảng thốt
Tưởng đọc truyện yêu ma

Thật tình em chẳng hiểu
Ở đất nước thiên đường
Mọi thứ không hề thiếu
Mà lại thiếu tình thương!

Cô giáo hút ma túy
Công an giết dân lành
Sinh viên được làm đĩ
Xe cán bừa rau xanh

Bà mẹ tuổi bảy chục
Bị con đuổi ra đường
Học sinh bị làm nhục
Thầy giáo vẫn dương dương

Những người đi du lịch
(Hẳn là kẻ có tiền?)
Sang Đài Loan lại trốn
Chẳng về xứ thần tiên

Báo chí đua nhau chửi
Bọn họ tham sữa bơ
Em cũng còn lưỡng lự
Chắc họ khoái tự do?

Có những đảng viên gộc
Cũng bỏ đi khơi khơi
Như ông Võ Kim Cự
Cũng sang đất tuyết rồi

Đất lành chim mới đậu
Bạo quyền người lánh xa
Nên nạn di dân lậu
Mới bùng phát thôi mà!

Em cũng kẻ mất nước
Hơn ba chục năm rồi
Là những người thua cuộc
Nên góc bể, phương trời!

Ngày Xưa Đi Học 2

Mùa thu đến ta bồi hồi tưởng nhớ
Tiếng kẻng trường nghiệt ngã tháng ngày xưa
Con đi hộc không tiền mua sách vở
Mẹ bán từng thúng gạo lấy tiền đưa

Những bài học chưa bao giờ thắc mắc
Lấy thân mình lấp miệng lỗ châu mai
Làm đuốc sống xông vào đồn lũy giặc
Cướp súng thù chỉ bằng lọ dầu chai?

Những bài giảng về tương lai, xã hội
Thế giới đại đồng, tổ quốc bao la
Lột thân xác để làm con người mới
Yêu nước mình phải yêu cả nước Nga!

Đống chữ nghĩa nhà trường cách mạng
Học thuộc thôi cũng vất vả, nhọc nhằn
Là trò ngoan phải yêu đoàn, yêu đảng
Sống bình thường sao quá đỗi khó khăn!

Nếu Em Hỏi

Nếu em hỏi anh thương ai nhiều nhất
Xin trả lời là em bé Việt Nam
Tuổi thơ dại mà khổ đau chồng chất
Sợ hãi hùng vì lắm kẻ ấu dâm!

Nếu em hỏi bài ca nào anh thích
Xin trả lời: "Tôi yêu tiếng nước tôi"
Những điệu lý, những lời ru, khúc hát
Rất ngọt ngào nghe từ thuở nằm nôi.

Nếu em hỏi anh yêu nơi nào nhất?
Xin trả lời rằng Tổ quốc Việt Nam
Đất dẫu còn nhưng nước thì đã mất
Lũ ưng diều đang xé rách trời Nam

Ôi, Tổ quốc bốn ngàn năm gấm vóc
Bỗng điêu tàn trước thảm họa Bắc phương
Đảo bị chiếm và biển xanh ngộ độc
Bóng giặcTàu đè nặng khắp quê hương

Những miền đất thấm máu hồng tiên tổ
Đang quặn đau đẫm lệ dưới gót thù
Chim cá chết, người ăn nhằm độc tố
Di họa này có lẽ đến nghìn thu!

Nếu em hiểu dân nghèo đang đứng dậy
Hãy cùng nhau chung sức dựng cơ đồ
Đừng ngoảnh mặt, đừng ngu ngơ giận lẫy
Khi biết rằng ta cần có tự do!

Chiến Mã Đáo Ô Giang

Yên cương bỏ lại sau lưng
Tìm về bến cũ trùng trùng nước mây
Mơ hoang đếm bước tháng ngày
Lẻ loi chiếc bóng hao gầy gió sương!
Nhớ xưa lẫm liệt phi thường
Vào sinh ra tử sa trường sá chi!
Dẫu còn nét đẹp uy nghi
Buồn xưa lay lất người về Ô giang.

Hành Tha Hương 2
(Ra Đi)

Sáu lăm năm trước ông bỏ xứ
Xuống tàu rời Bắc để vào Nam
Cũng bởi không ưa màu cờ đỏ
Búa liềm gieo rắc cảnh lầm than

Hai mốt năm sau cha vượt biển
Tìm chốn tự do để náu thân
Nửa mảnh sơn hà bị cưỡng chiếm
Một cõi trời Nam cảnh tóc tang

Từ đó bao triệu người bỏ nước
Làm mồi cho cá mập biển khơi
Thú hoang, hải tặc rình từng bước
Họ vẫn ra đi để đổi đời!

Ba chín người hôm kia vừa chết
Trong thùng xe tải xứ sương mù
Đọc hàng tin nhắn, lòng thương xót
Lỗi lầm là của các em ư?

Lứa tuổi đôi mươi hoa mới nở
Lòng đầy khát vọng ở tương lai
Quê hương, đâu dễ dàng chối bỏ
Sao để cho em mắc nạn này?

Bảy thập kỷ qua, bao thế hệ
Làm thân tầm gửi, sống lưu vong
Làm ma xứ lạ hồn đau xé
Ai kẻ ly hương chẳng chạnh lòng?

Lớp lớp người đi nối tiếp nhau
Mưu sinh khắp bốn biển năm châu
Tình yêu dãi đất hình chữ S
Gợi mãi trong ta nỗi nghẹn ngào!

Lá Thư Trần Tình

Em hỏi tôi, anh có còn là người Việt
Chảy trong tim dòng máu đỏ, da vàng
- Rất danh dự xin trả lời thân thiết
Anh là người con nước Việt lầm than!

Em trách anh hay luận bàn vớ vẩn
Quên giống nòi theo đuổi bọn ngoại bang
- Anh đích thực không phải người cộng sản
Nhưng yêu quê hương, đất nước nồng nàn!

Em bảo anh chỉ nghe điều 'nghịch ly'
Không hiểu gì sức mạnh thuở chiến tranh
Cả đất nước đã anh hùng chống Mỹ
Nên ngày nay độc lập mới được giành.

- Không, em ạ! Hơn một phần tư thế kỷ
Máu dân mình đã nhuộm đỏ non sông
Không phải cho hoa bình, hay chân lý
Mà để cho cờ Đảng mãi thắm hồng!

Em bảo tôi, anh là tên phản động
Nên a dua với những kẻ lầm đường
- Nếu quả thật anh có gan để chống
Xin một lần được chết với quê hương!

Thơ và Cuộc Sống

thơ đâu chỉ những lời nồng cháy
hoặc ngọt ngào thi vị tình yêu
thơ của buổi suy tàn, lụn bại
cũng ố hoen lấm bụi ít nhiều

thơ đâu chỉ ngọt bùi cay đắng
đời lưu vong thơ cũng lầm than
với năm rộng ngày dài đăng đẳng
thơ chưa quên khơi đống tro tàn

thơ đâu chỉ "điệu ru nước mắt"
là than hồng nhóm lửa ngày sau
thơ đâu chỉ hoa thơm, trái ngọt
là mũi tên, hòn đạn tuyến đầu!

Sẽ Có Một Ngày

Sẽ có một ngày ta gặp em
Trao nhành hoa thắm tận tay mềm
Nhìn vào đôi mắt trong veo ấy
Và cảm nơi lòng nỗi ấm êm

Sẽ có một ngày hết cách ngăn
Người Nam kẻ Bắc chẳng chia phân
Đem tình thương mến thay thù oán
Nhân nghĩa là đây thắng bạo tàn

Rồi có một ngày tỉnh giấc mê
Người trong bốn biển sẽ quay về
Dựng xây nước Việt từ tan vỡ
Hàn gắn đau thương cũng bộn bề!

Em chớ bàng quan chỉ đứng nhìn
Khi đời còn đó một niềm tin
Ngày mai xán lạn là hy vọng
Thì hãy nâng niu hãy giữ gìn!

Sẽ có một ngày ta gặp nhau
Tương lai gầy dựng lại từ đầu
Đừng buồn tượng đất thành tro bụi
Vàng thật sợ gì lửa đỏ đâu!

Dã Tràng Thôi Se Cat

Ba mươi năm nay trở về đất mẹ
Nỗi vui mừng như sóng vỗ tràn tim
Mùi biển mặn, gió đồng chua, cát bỏng
Nao nao lòng một khúc hát ru em

Mái nhà xưa đã rêu phong mấy lớp
Dáng mẹ già như dấu hỏi thời gian
Đứa trẻ thơ mặt mày trông lem luốc
Nép bên bà thỉnh thoảng liếc nhìn ngang

Ngôi trường cũ giờ bê tông cốt thép
Đứng dửng dưng không một chút thân quen
Bạn bè xưa nay bỏ quê biền biệt
Nhiều cô thầy đã cách mặt quên tên

Chiếc loa phường ba mươi năm còn đó
Vẫn điêu ngoa, xoen xoét dối lừa dân
Nào ơn đảng, ơn bác Hồ, cách mạng
Dân u mê để cán bộ hưởng phần

Những bãi biển của một thời thơ mộng
Nước trong veo, đàn cá lội tung tăng
Nay ô nhiễm đã không còn sự sống
Bầy dã tràng thôi se cát đêm trăng

Anh Bộ Đội và Món Quà Búp Bê

Anh vượt rừng, băng suối
Trèo đèo
Leo thác
Dẫm nát Trường sơn
Đường anh đi
Ngùn ngụt lửa căm hờn
Anh tiến vào Nam
"Giải phóng Sài Gòn"
Một nhiệm vụ vinh quang

Rồi hôm nay
Chiến trận đã lụi tàn
Anh hăm hở quay về đất Bắc
Anh náo nức báo tin mừng thắng giặc
Cho người vợ thương yêu đang ngóng đợi ở quê nhà
Cho đứa con đầu lòng vừa biết gọi tiếng: "ba"

Từ chiến trường xa
Anh trở về
Ba lô nặng trĩu những món quà
Rất đơn sơ nhưng cũng rất đời thường
Cần thiết!

Lọ nước hoa nhãn hiệu 777Thơm ngất ngây
Anh nhặt được từ góc phố me Tây
Sẽ đem về tặng vợ
Rõ oai!
Quà cho con
Là con búp bê xinh xắn
Tóc xoăn
Mang nhãn hiệu USA đế quốc
Nhưng dễ thương và sẽ là quà độc nhất
Vì quê anh chẳng có được bao giờ
Vì quê anh con trẻ vẫn hằng mơ!

Nhiều năm dài chính chiến
"Xương trắng Trường sơn"
Để hôm nay hạnh phúc ngập trong hồn!

Bản Giao Hưởng Thủ Thiêm

Em có nghe chăng tiếng nấc
Của người dân quận Thủ Thiêm
Hai mươi năm dài mất đất
Oan khiên tiếp nối oan khiên

Em có thấy chăng cháu bé
Hai mươi năm chẳng cửa nhà
Cuộc đời dãi dầu mưa nắng
Lang thang trong bãi tha ma

Em có thấy chăng thiền tự
Đã thành gạch vụn, xót thay
Trụ trì, chúng không do dự
Hăm he bắt bớ tù đày

Nhao nhao chúng đòi hí viện
Phục vụ ‘quý tộc, tinh hoa’
Ăn trơ ngồi trốc thô thiển
Mặc dân tan cửa nát nhà

Chúng xây quảng trường to lớn
Gấm hoa phủ trên xác người
Guốc cao, váy đầm đú đởn
Vỗ tay hoan hỉ chúng cười

Còn ai nghe lời trăng trối
Của bà cụ tuổi bảy mươi
Dặn con một lần sau cuối:
“Đất cha ông phải đi đòi!”

Bài Ca Người Biểu Tình

Hôm nay sáng Chủ Nhật
Ngày hội của toàn dân
Khắp từ Nam ra Bắc
Người xuống đường đông dần

Dòng người như nước chảy
Trên khắp mọi nẻo đường
Những công dân áo vải
Vì giống nòi quê hương

Họ nêu cao khẩu hiệu:
"Không bán đất cho Tàu"
Dù đói nghèo, túng thiếu
Phải giữ nước cho nhau!

Kìa em thơ bé bỏng
Kìa cụ già tóc sương
Công nhân và trí thức
Đều cùng nhau xuống đường

Họ tay không vũ khí
Chỉ có lòng can trường
Và tình yêu Tổ quốc
Đối diện với đao thương

Họ bị bắt, đánh đạp
Như những kẻ tội đồ
Nhưng không bị khuất phục
Dù lực yếu thế cô

Này công an, cảnh sát
Đánh người quá dã man
Có bao giờ anh biết
Dân là người nuôi anh?

Này chính quyền các cấp
Sao hiếp đáp dân mình
Dám xem thường Hiến Pháp
Hành tội người biểu tình?

Dẫu thịt rơi, máu đổ
Họ vẫn đi hiên ngang
Bạo quyền là kẻ sợ
Khi lòng dân kết đoàn

Người đi như nước chảy
Trên khắp mọi nẻo đường
Những công dân áo vải
Đi đòi lại quê hương

Chính Trị Bình Dân

Chính trị là gì?
Ta khôмg hề muốn biết
Chảng tìm hiểu làm chi
Chẳng tha thiết luận bàn
Bạn cũng như tôi
Chỉ muốn sống an phận, yên đời
Nhưng hễ đã làm người
Với trách nhiệm công dân
Xin hãy nói với tấm lòng chân thật
Xin hãy nói lời cần nói nhất
Cho hôm nay
Cho mai sau
Cho lương tri (nếu như bạn chưa đánh mất!)
Cho tự do
Cho lẽ phải Con Người

Chính trị bình dân
Nên:
Cảm thông với ngàn vạn dân oan
Căm ghét những bất công, bạo ngược
Phê phán loài sâu dân, mọt nước
Khơi mầm nhân ái của cha ông.
Trở về nguồn dù nam bắc tây đông

Chính trị bình dân
Là tiếng nói bất đồng.
Khi:
Đất nước mình độc lập cũng như không
Chín mươi triệu người đang cuối đầu nô lệ
Chín mươi triệu người còng lưng đóng thuế
Cho tham quan xây biệt thự, lâu đài
Nợ nước ngoài
Con cháu gánh oằn vai!
Chính trị bình dân
Là cóm áo hôm nay
Là sữa trẻ thơ không trộn thêm mùi hóa chất
Là con đường làng có cỏ xanh cho em đi học
Là tia mắt mẹ cười vui trong bữa cơm chiều
Là ban mai bố không sợ tiếng loa kêu
Chính trị bình dân
Giản đơn
Gần gũi biết bao nhiêu!

Bởi Ấu Trĩ

Bởi ấu trĩ nên nhầm thù thành bạn
Trắng và đen không phân biệt rạch ròi
Gốc và ngọn đã không dò tường tận
Đem sơn hà treo lơ lửng đầu roi

Bởi ấu trĩ nên làm điều rồ dại
Bán linh hồn cho ngạ quỷ, sa tăng
Mê tín dị đoan lắm trò hủ bại
Giết lợn, đâm trâu man rợ kinh hoàng

Bởi ấu trĩ nên cuồng ngông, vọng tưởng
Biến thành rồng, thành hổ, pháo thăng thiên
Giữa vũng lầy mênh mông không định hướng
Để con thuyền tổ quốc sắp ngả nghiêng

Bởi ấu trĩ nên không cần tiến bộ
Bốn ngàn năm vẫn lẽo đẽo theo Tàu
Ngậm đắng, nuốt cay vẫn chưa tỉnh ngộ
Di họa trùng trùng đến những đời sau!

Tôi Đã Thấy

Tôi đã thấy đoàn người khốn khổ
Trừng mắt nhìn họng súng, dùi cui
Để bảo vệ ngọn rau, tất đất
Dù nguy nan vẫn quyết không lùi

Tôi đã thấy những người phụ nữ
Trước đòn thù mà vẫn hiên ngang
Không khóc lóc, van xin tha thứ
Dẫu quanh mình sài, báo, hổ, lang…

Tôi đã thấy những người trai trẻ
Dõng dạc hô Dân chủ muôn năm
Gã quan tòa bỗng thành nhỏ bé
Trước những người tù nhân lương tâm

Tôi đã thấy những ông mãnh tướng
Miệng thét la lúc có quyền uy
Khi thất thế khóc không biết ngượng
Ngao ngán cho bộ mặt trây lỳ

Tôi đã thấy bao điều trái ngược
Xung quanh mình những chuyện dở, hay
Tấn trò đời nay vinh mai nhục
Thân phận người ngọn cỏ gió bay!

Lòng Yêu Nước

"Giặc đến nhà đàn bà cũng đánh"*
Yêu nước đâu chỉ nói bằng mồm
Trung cộng lộng hành bãi Tư Chính
Quan lớn mãi bàn chuyện cái lon!

Bà Chủ tịch đi chầu phương Bắc
Miệng cười hớn hở nắm tay vua
Dân Nam đều biết nó là giặc
Chỉ bọn bất lương mới nịnh, hùa

Ngài Tổng-Chủ đăng đàn rao giảng
Cấm thần dân bày tỏ nhiệt tình
Hễ chống Tàu nghĩa là chống đảng
Chớ tham gia, tổ chức biểu tình!

Phát cờ đỏ cho dân đánh cá
Và hô hào bám lấy Biển Đông
Nhất định thắng! – không cần đánh trả
Dù giặc kia súng thép, đạn đồng!

Lòng yêu nước của dân tộc Việt
Đã bị ai bóp méo, bẻ cong
Ghép tội kẻ tâm đầy nhiệt huyết
Là lưu manh, phản động a tòng!

Hồn tiên tổ quặn đau, rên siết
Khi giống nòi cam phận cúi đầu
Chẳng có kẻ can trường, dũng liệt
Giang sơn này còn được bao lâu?

Chuyện Đất Nước Mình

Đất nước mình quả thật thế đó anh
Bốn ngàn năm đã vô cùng oanh liệt
Bốn ngàn năm chẳng thiếu gì anh thư, hào kiệt
Nhưng hôm nay sao bỗng hóa đớn hèn?

Sao hôm nay khiếp sợ bọn xâm lăng
Để biển, đảo rơi vào tay giặc Bắc
Trước dân lành anh hùm beo học hặc
Trước ngoại thù anh khép nép, van lơn

Ôi! còn đâu cái 'Dáng đứng Việt Nam'
Khi đã ngã trên đường băng... Bắc thuộc!
Khi cam tâm làm một kẻ tham tiền bán nước
Quá rõ ràng đất nước sẽ về đâu!

Em vẫn biết từ ngàn xưa cho đến ngàn sau
Quan tham nhũng không thể nào trừ bỏ
Nhưng sao mãi cứ trơ trơ mắt ngó
Những đồng tiền khốn khổ của nhân dân
Cứ tuồn về chất đống ở nhà quan

Rồi bịt miệng ai to gan dám nói!
Anh khôn ngoan xin cho em được hỏi
Sao dân mình mãi đói khổ thế anh?
Bảy mươi năm đất nước đã đấu tranh

Mà hạnh phúc, tự do sao chẳng thấy?
Mà dân oan mỗi ngày càng đông vậy?
Tình cảnh này, nông nỗi đó bởi vì đâu?
Thơ đã dài, em xin hẹn lần sau
Vì đất nước về đâu anh đã rõ!

Chúng Nó Là Phản Động

Chúng nó là phản động
Thực thi những tà quyền
Không cho dân được sống
Được làm ăn bình yên

Chúng để biển Tàu chiếm
Chúng muốn xây đặc khu
Mở sòng bài, ổ điếm
Phản đối chúng bỏ tù

Chúng cấm người bàn tán
Chúng cấm người biểu tình
Đặt luật An ninh mạng
Để bịt miệng dân mình

Chúng giả vờ yêu nước
Chúng giả vờ nghe dân
Để dễ dàng ăn cướp
Và giết người khi cần

Chúng đam mê quyền lực
Chúng hưởng thụ, ăn chơi
Xem dân như cỏ rác
Và ngỡ chúng là trời

Chúng nó mới là ngụy
Dối trá và điêu ngoa
Một bầy duy ý chí
Chống lại nhân dân ta.

Có Bao Giờ Đất Nước Thế Này Chăng

Có bao giờ đất nước thế này chăng?
Nơi Đông hải giặc Tàu xây căn cứ
Những quả tên lửa tầm xa đang há mồm
như thú dữ
Nhắm về bờ Tây
Đợi tàu ngư phủ
Nhắm vào Việt Nam
Đợi giờ nhả đạn.
Đất nước đang từng giờ hỗn loạn
Phe phái tranh ăn
Lòng người ly tán
Đổ vỡ niềm tin
Nhiễu nhương đã thành quốc nạn
Kẻ có chức bán chức
Kẻ tham quyền mua quyền
Giá trị lương tâm nhẹ hơn đồng tiền giấy
Ngoài Bắc trong Nam
Dân oan nổi dậy

Kéo nhau đi khiếu kiện đông như trẩy hội
Tiếng kêu cứu vang trời Hà Nội
Chính phủ lặng im
Quốc hội lặng im
Công an nhân dân bắt người vô lối
Tan cửa nát nhà
Trẻ thơ bị còng tay
Người già bị đánh đến hấp hối
Oan chất chồng oan, hận chất chồng hận
Đàn ông tự vẫn
Phụ nữ cởi truồng chống đối
Chùa chiền biến thành đống ngói vụn
Thánh đường đang chờ ngày bị đập phá
Đất nước tang thương
Kiếp người rơm rạ!

Đất Nước Tôi

Đất nước tôi bây giờ thống nhất
Nhưng lòng người chia cắt không nguôi
Bốn hai (42) năm ai còn, ai mất?
Hận thù kia đè nặng kiếp người.

Đất nước tôi ngày nay bạc nhược
Giặc Tàu ô từng bước gồm thâu
Hồn tử sĩ ngàn năm ấm ức
Máu xương thành bèo bọt biển sâu!

Đất nước tôi tự do chẳng có
Mở miệng là đấu tố, bắt giam
Sống phải biết lặng im, khiếp sợ
Muốn an bình vứt bỏ lương tâm!

Đất nước tôi trẻ thơ khó nhọc
Bơi ngang sông, đu cáp đến trường
Những bà mẹ tuổi đời thất thập
Còng lưng già kiếm sống thê lương!

Đất nước tôi đói nghèo đeo bám
Dẫu rừng vàng, biển bạc, đồng xanh…
Bởi lãnh tụ không dung chất xám
Để tham ô, lý lịch điều hành

Đất nước tôi bạo tàn thống trị
Kẻ giết người, cướp của lên hương
Dân thống khổ, trời đầy oán khí
Vẫn rêu rao hạnh phúc, thiên đường!

Đừng

Hỡi bộ đội, công an, cảnh sát
Anh là người bảo vệ nhân dân
Nên chỉa súng vào quân cướp nước
Đừng bắn nhầm bố mẹ các anh!

Đừng nên quên cội nguồn dân tộc
Người nước Nam yêu lấy Dân Nam
Đừng gây cảnh thê lương, tang tóc
Để mai này hối hạn ngàn năm

Họ xuống đường chẳng qua uất ức
Muốn tỏ bày chính kiến đó thôi
Nào có phải kẻ thù xúi giục
Đừng nhẫn tâm mượn cớ giết người!

Đất nước này bao lần máu chảy
Đồng bào anh gian khổ, hy sinh
Giàu hay đẹp nhờ dân cả đấy
Đừng vong ơn như kẻ vô tình

Hỡi bộ đội, công an, cảnh sát
Anh là người bảo vệ nhân dân
Nên chỉa súng vào quân cướp nước
Đừng bắn nhầm bố mẹ các anh!

Giặc

Ngày xưa nghe thầy dạy sử
Nói: Giặc, kẻ cướp nước ta
Giết người, chiếm đất, đoạt của…
Bắt dân nô lệ trẻ, già…

Lời thầy luôn luôn là đúng
Bây giờ thấy giặc tràn lan
Chúng đi từng bầy có súng
Đuổi dân cướp đất xóm làng

Giặc cưỡng dâm cả cháu bé
Giặc còng tay đứa em thơ
Giặc xông vào nhà dân để
Đánh người, đập phá bàn thờ

Giặc ủi Thánh đường, Tu viện
San bằng đền, miếu, nhà chùa
Có ai cả gan mở miệng
Dùi cui chúng nện cho chừa!

Giặc kia từ ngoài Bắc đến
Tháng Tư, Một Chín Bảy Lăm
Những ai không thể vượt biển
Cuộc đời từ đấy tối tăm!

Đuốc Anh Thư

Tôi viết bài thơ về các Chị
Những người phụ nữ Bắc Trung Nam
Dành cả cuộc đời cho Chân lý
Vì Tự Do dẫu chết cũng làm

Học tấm gương Bà Trưng, Bà Triệu
Nối gót cùng Cô Bắc, Cô Giang
Máu Anh Thư trong người chẳng thiếu
Trước bất công quyết chẳng đầu hàng

Những tên người như chim báo bão
Lê Phương Uyên, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh
Trịnh Kim Tiến, Minh Hằng, Minh Hạnh…
Lũ bạo tàn nghe đã hoảng kinh!

Ta nam nhi cúi đầu hổ thẹn
Uổng sức dài, vai rộng tốn cơm
Vì lo sợ lặng câm như hến
Dẫu đời cùn dưới lửa trên rơm

Đuốc Anh Thư sáng trời nước Việt
Lửa Mê Linh chẳng tắt bao giờ
Hai ngàn năm đun sôi nhiệt huyết
Cho đồng bào bừng tỉnh cơn mơ!

Gửi Các Dư Luận Viên

Các bạn được tuyển dụng
Làm tên dư luận viên
Chẳng qua là bọn chúng
Muốn củng cố chức quyền

Tiền bạc hẳn là quý
Sự thật cần thiết hơn
Chớ múa bút đánh đĩ
Bán lương tâm, linh hồn

Ai cũng có quyền nói
Ai cũng có quyền im
Dù im hay là nói
Hãy tự vấn con tim

Đừng bảo nói vô ích
Đừng bảo cố bôi đen
Xã hội quá thối nát
Tô hồng càng lọ lem

Các bạn có nhiệt huyết
Các bạn có tinh thần
Hãy làm điều hữu ích
Cho quê hương, người dân

Đời Mới

Xã hội này bây giờ đã đổi khác
Chuyện vợ-chồng, chuyện con cháu,mẹ cha
Bỏ nhân nghĩa lấy lợi danh làm gốc
Nên trầm luân vào thế giới ta bà

Xã hội này bây giờ đã đổi khác
Trường học ta luôn định hướng thầy cô
Dạy con trẻ phải thù hằn, tố giác
Người thiện lương thì ắt hóa tội đồ

Xã hội này bây giờ đã đổi khác
'Đầy tớ dân' lương bổng có là bao
Văn hay võ đều phải lo kiếm chác
Biệt thư to, xe xịn mới tự hào

Xã hội này bây giờ đã đổi khác
Kinh tế thị trường quá độ, đúng không?
Thiên đường đỏ sẽ mở ra trước mắt
Nên cháu con hãy cố sức gánh gồng!

Hải Đội Hoàng Sa

Tháng ba lĩnh chỉ tiến về Đông
Em tiễn anh đi, vợ tiễn chồng
Tháng tám hồi hương… lời hứa vội
Năm dài khóc mãi chiếc thuyền không!

Hải Đội Hoàng Sa giữ cõi bờ
Khua chèo, khuấy nước dưới trăng mơ
Thân trai đâu hãm trong ao vũng
Quyết chí căng buồm vượt sóng xô!

Dòng máu anh hùng nối tiếp nhau
Cha ông đi trước, cháu con sau
Hiên ngang, ưỡn ngực xông ra biển
Há sợ trùng dương sóng bạc đầu!

Khao Lề buổi ấy nước cùng non
Tráng sĩ thề đi dẫu mất còn
Thân gửi ngàn khơi, hồn Mộ Gió
Chí hùng vời vợi một lòng son.

Vân Đồn Cảm Khái Ca

Đã vội vàng quên thời Sát Thát
Triệt đường lương thảo Thoát Hoan a?
Nhờ đó trời Nam xoay thế cuộc
Phá Nguyên, đất nước khải hoàn ca

Cũng nước, cũng non như thuở trước
Liệt oanh còn đó trận Vân Đồn
Trống giục, gươm khua vây thuyền giặc
Đánh cho bạt vía đội quân lương

Vân Đồn hiểm trở, nơi trù mật
Địa linh, nhân kiệt dưỡng nuôi quân
Đa mưu, túc trí, Ngài thượng tướng
Một trận làm nên đại công thần

Vân Đồn giặc Nguyên sợ trối chết
Sao nay cống nạp để xin tiền?
Có biết hồn thiêng quân Đại Việt
Bắt chúng mày đền tội trước tiên

Một dải non xanh cùng nước biếc
Ngàn thu lưu dấu trận Vân Đồn
Giặc Bắc ngông cuồng là phải chết
Trời Nam nhất định hóa mồ chôn

Lầm Đường

Các anh chết vì lầm tin đảng X
Đem bạo tàn thống trị nước Nam ta
Các anh chết vì lầm tin Mác-xít
Xem con người như vật chất, đô la…

Đã quá rõ dưới chiêu bài cứu nước
Các anh vào để chiếm lấy đất đai
Làm nhiệm vụ cho Liên xô, Trung quốc
Giải phóng ư? Xiềng xích nặng thêm hoài!

Các anh chết bởi lọc lừa, xảo trá
Lấy búa liềm đập phá những bát cơm
Lấy chuyên chính xóa nhòa đi tất cả
Xem nhân dân là lừa, ngựa không bờm

Các anh chết vì một điều duy nhất
Cho Đại đồng - Công xã Đỏ trường tồn
Các anh chết chẳng bao giờ nhắm mắt
Dân tộc này rồi cũng bị vùi chôn!

Loạn

Thời cuộc bây giờ quá nhiễu nhương
Còn đâu công lý với cương thường
Quan quyền ngược ngạo, dân ta thán
Giặc nước lộng hành hận thấu xương

Tự do, bình đẳng nghĩ mà coi
Là thứ xa hoa chẳng thể đòi
Mở miệng nhà tù đang chực sẵn
Bạo tàn, sắc máu đợi lên ngôi

Vì dân, ôi cũng mỉa mai thay
Dân đói cho quan sống đủ đầy
Chị Dậu, anh Pha không hộ khẩu
Chí Phèo chẳng rượu để mà say

Giữa buổi thanh bình ngỡ loạn ly
Người than, kẻ oán giọng ai bi
Nước non còn đó mà như mất
Độc lập, than ôi! Có nghĩa gì?

Thế sự ngày nay đã loạn nhào
Ân tình đạo nghĩa chẳng ra sao
Sĩ phu ú ớ gà phải tóc
Hào kiệt im hơi lặn chốn nào?

Sống

Sống nhiệt huyết làm sao đời trống vắng
Sống cam đành sao hưởng thú tự do?
Sống lẫn lộn không rạch ròi đen trắng
Chẳng ngục tù cũng một kiếp co ro!

Nếu có thể đừng thương mây, khóc gió
Làm cây xanh cứ vươn thẳng tận trời
Không sợ hãi dù nắng mưa giông tố
Không lệ nhòa những chiếc lá thu rơi

Nếu có thể hãy tự mình đổi mới
Không bắt đầu thì mãi mãi là không
Tâm chẳng động diều nào bay phơi phới?
Được hay thua là ý niệm ở lòng!

Đời vốn dĩ muôn ngàn lần đáng sống
Dẫu thăng trầm cay đắng cuộc mưu sinh
Đừng oán trách và cũng đừng chửi đổng
Sạch hay dơ là trách nhiệm của mình!

Tiền

Nhẫn mặt nhân gian một chữ tiền
Méo tròn làm xã hội cuồng điên
Người lương không bạc khôn thành dại
Kẻ ác của nhiều quỷ hóa tiên

Phép làng, luật nước cũng chẳng tha
Đồng tiền điên đảo giống yêu ma
Làm cho công lý đành im lặng
Tội phạm quyền hơn cả quan tòa

Quan chức giàu sang sống đủ đầy
Mua nhà, gửi cháu học phương Tây
Có tiền có của thêm nanh vuốt
Hống hách khinh dân lũ khuyển cầy

Dân nghèo chẳng bạc khổ nào hơn
Lũ lụt quanh năm đói rã hồn
Vạ gió tai bay chờ chực sẵn
Chết đành bó chiếu để mà chôn

Đồng tiền phi nghĩa chẳng bền lâu
Hạnh phúc xưa nay khó sở cầu
Nặng túi vàng tham nghèo túi đức
Về ba tất đất được gì đâu!

Máu và Hoa
Tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân

Pháo nổ vang trời hay tiếng súng?
Máu hòa nước mắt đẫm hoa tươi
Giao thừa giây phút thành ác mộng
Từ đấy quê hương thiếu nụ cười.

Những nòng đại bác cùng khai hỏa
Những khẩu AK siết chặt cò
Anh vượt Trường Sơn mang súng đạn
Về đây bắn giết thỏa lòng chưa?

Quê tôi đau xót màu tang trắng
Đầy xác em thơ, xác mẹ già
Anh cười man rợ khoe chiến thắng
'Anh hùng giải phóng' ngực cài hoa!

Mùa Xuân 68 nhiều uất hận
Ngàn vạn hồn oan bị lạc loài
Năm chục năm rồi không mộ táng
Từng dòng lịch sử máu xương phơi!

Những Chiếc Áo Mang Hình Lưỡi Bò
Trên Đất Nước Việt Nam

Chúng là những người ‘nước lạ’
Tiến vào Móng Cái, tham quan
Ngông nghênh tuồng như kẻ cả
Ông/ bà chủ của Việt Nam!?

Chúng mang từ phương Bắc tới
‘Bản đồ lưỡi bò’ áo thun
Phải chăng bọn này muốn nói:
Biển Đông thuộc về Hán, Trung?

Hỏi anh công an cửa khẩu
Anh nhìn có thấy ứa gan?
Hỏi ban Tuyên giáo của đảng
Để cho chúng nó làm càn?

Còn nhớ những người yêu nước
Chống Tàu mặc áo NO U
Công an bao vây sau trước
Bắt về đồn bót bỏ tù

Biển Đông là của nước Việt
Ngàn xưa dấu tích rành rành
Đừng dâng cho loài nhung địch
Ngày sau sử sách ô danh

Nối Vòng Tay Lớn

Cảm tác khi nghe cô nữ Hải quâm Hoa Kỳ hát "Nối Vòng Tay Lớn" trong dịp tàu sân bay USS Carl Vinson ghé thăm Đà Nẵng.

Các anh đến từ bến bờ xa lắc
Nối vòng tay với đất nước Việt Nam
Hận thù xưa như ngọn đèn dần tắt
Và tin yêu đã bộc phát nẩy mầm

Các anh đến như trai hùng biển cả
Trắng, đen, vàng… đều khí khái như nhau
Không cúi đầu trước cường quyền, ác bá
Nối vòng tay nhân ái thật nhiệm màu!

Các anh đến kìa tung hô, chào đón
Nhân dân tôi vốn hiếu khách, ôn hòa
Dẫu có kẻ lòng còn nuôi hờn oán
Hàng triệu người môi nở nụ cười hoa

Các anh đến trời xanh trong, biển lặng
Đêm, ngư thuyền chong đuốc sáng như sao
Những con tàu hướng về Đông đón nắng
Nối đảo xa với đất Mẹ tự hào!

Những Đóa Hồng
Trên Rào Chắn Kẽm Gai

Xin lỗi em!
Anh không tặng những bông hồng đỏ thắm
cho em yêu mà cài nó vào đây:
lưới thép gai mắt cáo căng dày,
để dành tặng những người từng đổ máu
để dành tặng những ai vì dân hô đả đảo:
- không Đặc khu
- không An ninh mạng
- không đường chữ U
Những bông hồng mang ý chí Tự do.
những bông hồng Thánh thiện, đơn sơ
như giọt máu của đồng bào đã đổ
cho anh, cho em, cho tất cả mọi người
cho mai sau, cho nước Việt thắm tươi.

Ôi, những giọt máu đào
rơi trên
lưới kẽm gai
Có nơi đâu không nhỉ
yêu quê hương cũng bị đánh đập, tù đày?
Hỡi em yêu!
Những bông hồng giắt vào lưới kẽm gai
vẫn đỏ thắm như tình em chung thủy
vẫn hiên ngang ngẩng cao đầu không ủy mỵ
vẫn thơm hương, vẫn rực rỡ, huy hoàng
dù quanh mình bạo lực vẫn tràn lan
Này anh cảnh sát
này chú công an
các người có thấy cuộc đời này sẽ đẹp
khi không có những những hàng rào gai thép
vây quanh những đóa hoa hồng?

Sa Cơ

Cứ tưởng anh là khúc củi to
Làm tăng sức nóng nổ bung lò
Ai dè cũng chỉ là rơm rạ
Phát tiết một lần đã hóa tro.

Cứ tưởng anh là kẻ trượng phu
Vì đồng chí X sá chi tù
Than ôi, bởi sợ làm ma ngục
Anh đã nghẹn ngào khóc hụ hu

Cứ tưởng là anh rất chịu chơi
Dè đâu anh cũng sợ toi đời
Đem người thân thích ra mặc cả
Xem cái vung con bự ngất trời!

Cứ nghĩ rằng anh sẽ khác thường
Chẳng cần Lò trưởng rủ lòng thương
Vì dân vì nước sao anh hoảng?
Hối hận khi xưa trót lạc đường?

Hổ lạc Bình Dương cũng phải hèn
Nay anh rủ bỏ cảnh bon chen
Trả xong ân oán cho bè đảng
Về sống 'đời thường' sẽ chóng quen!

Chúc Mừng Nhất Thể Hóa

Lẳng lặng mà nghe chúng P.R.
Đứa thì gõ trống, đứa gào la
Phen này dân chúng ù tai hết
"Nhất thể: nước Nam bán Cộng hòa"

Lặng lặng mà nghe chúng ngợi khen
Tài cao, chí lớn, mắt như đèn
Đông Lào cả xứ đều đồng thuận
Trao quyền cho bác cứu dân đen

Lặng lặng mà nghe chúng họp bầu
Trăm thằng như một khác chi đâu?
Giơ tay là có phần cơm áo
Được sắm xe sang, cất phủ lầu

Lẳng lặng mà nghe chúng chúc mừng
(Người dân nước Việt lệ rưng rưng)
Con đường vinh hiển thênh thang rộng
Muối mặt giựt giành miếng đỉnh chung

Những Kẻ U Mê

Có những kẻ đang lầm đường lạc lối
Đời mênh mông chẳng biết hướng về đâu
Đi giữa ban ngày mà như đêm tối
Đâm vào lương tri sức trán u đầu

Có những kẻ không bao giờ chấp nhận
Sự sai lầm của một lũ lưu manh
Làm kiếp lừa mà vẫn luôn kiêu hãnh
Mặc quê hương đang bị phá tan tành

Có những kẻ sinh ra làm nô lệ
Đời văn minh nhưng thích sống mù lòa
Xem nhân sinh là một bầy con trẻ
Những con người hư cấu được tụng ca!

Những kẻ u mê thường hay chửi đồng
Chẳng biết gì độcc lập với tự do
Khi đất nước đang dầu sôi lửa bỏng
Lại hùa theo kẻ ác để làm trò

Những con người được nhân dân thán phục
Những trái tim đồng cảm với dân oan
Đâu đến lượt kẻ vô tri làm nhục
Ngàn năm sau tên tuổi vẫn huy hoàng!

Sao Nỡ Đành Quên

Tưởng nhớ 64 chiến sĩ đã hy sinh trên đảo Gạc Ma năm 1988.

Sao nỡ đành quên nơi biển Đông ngày đó
Lệnh ban ra "không được bắn giặc thù'
Là dũng sĩ cũng hóa thành tượng gỗ
Làm bia người cho lũ giặc Tàu ư?

Sao nỡ đành quên những anh lính chiến
Đã hy sinh để bảo vệ sơn hà
Không tất sắt giữa muôn trùng nguy biến
Giữ chủ quyền trên hòn đảo Gạc Ma

Sao nỡ đành quên nỗi đau xé ruột
Con dại mất cha, vợ trẻ mất chồng
Những bà mẹ từng đêm ngồi thức suốt
Đợi con về, leo lắt ngọn đèn chong

Sao nỡ đành quên một trời tang tóc
Giữa quê hương hồn tử sĩ lạc loài
Sáu mươi bốn anh linh chờ siêu thoát
Đợi một dòng lịch sử nhắc tên ai!

Sao Nỡ Đành Quên 2

Tưởng niệm 40 năm (1979-2019) đồng bào và chiến sĩ đã hy sinh trong cuộc chiến chống quân xâm lược Trung quốc.

Tháng Hai mùa xuân năm ấy
Giặc tràn sang đất nước ta
Sáu trăm ngàn quân cuồng dại
Giết người, cướp của, đốt nhà

Một vùng biên cương nhuộm máu
Ruộng đồng, làng xóm tan hoang
Trẻ thơ chúng đem thả giếng
Người già chúng lùa vào hang

Cũng như cha ông thuở trước
Quân dân Việt tộc anh hùng
Đánh cho giặc Tàu tan tác
Tiểu Bình tim thót, chân run

Bốn mươi năm xưa u ám
Những anh chiến sĩ can trường
Những cô dân quân dũng cảm
Cầm súng giữ gìn quê hương

Lịch sử một thời lừng lẫy
Bây giờ vội vã lãng quên
Nghĩa trang mọc đầy cỏ dại
Những hàng mộ chí không tên!

Thơ Tình Gác Lại

Muốn viết bài thơ chuyện trúc mai
Lúc đêm thu mộng dưới trăng gầy
Nhưng khi giặc cướp đang dàn trận
Mộng mị e làm nhụt chí trai!

Muốn viết tình thơ thật ngọt ngào
Gửi người em gái kết tâm giao
Mà nay tổ quốc đang nghiêng ngả
Vứt bút nghiên thôi, khoác chiến bào!

Xin viết bài thơ nước Việt hùng
Ngàn năm mài kiếm dưới trời Đông
Bài thơ từ thuở Trần, Lê, Lý…
Bất khuất hiên ngang – giống Lạc Hồng!

Sự Im Lặng Của Bầy Cừu

Ở vùng thảo nguyên nọ
Có một bầy cừu non
Lông mịn màng, trắng muốt
Đôi mắt thơ ngây, tròn

Thảo nguyên rộng mênh mông
Bốn mùa xanh lá cỏ
Đàn cừu mãi chơi rong
Thả hồn cùng mây gió

Cả đàn rất hiền lành
Chẳng bao giờ chạy dẫm
Lên những chồi cây xanh
Hoặc những bông hoa thắm

Cũng ở thảo nguyên ấy
Có một anh sói già
Và dăm cô sói cái
Cùng một bầy lâu la

Sói vốn tính ngang ngược
Hiếp đáp bạn láng giềng
Đã đôi lần rình bắt
Những chú cừu đi riêng

Đàn cừu sớm biết rõ
Có lũ sói cạnh nhà
Nhưng vốn hiền lại ngố
Bèn lặng im dĩ hòa

Bầy sói thích thịt cừu
Mỗi ngày bắt một chú
Đàn cừu dần dần thưa
Càng sợ, càng thêm lú!

Rồi thảo nguyên xinh đẹp
Thành hang ổ sài lang
Đàn cừu bị tiêu diệt
Không một lời thở than!

Tổ Quốc Tôi

Tổ quốc tôi như con thuyền ngược gió
Thấm gian nan từ thuở các vua Hùng
Bốn ngàn năm quân thù luôn dòm ngó
Vững tay chèo, càng phải vững kiếm cung

Tổ quốc tôi như con thuyền hãnh tiến
Xé màn đêm nô lệ vượt trùng dương
Lý, Trần, Lê và hai triều Nhà Nguyễn
Đã cùng xây nên đất nước thịnh cường

Tổ quốc tôi con thuyền đang mắc cạn
Bởi lọc lừa, bởi giả dối phi nhân
Tên đao phủ khoác màu cờ cách mạng
Kẻ bất lương bỗng chốc hóa thiên thần

Tổ quốc tôi như con thuyền chở khẳm
Trước và sau là sóng biển bạo cuồng
Muốn sinh tồn hãy vượt qua khiếp đảm
Xúm tay vào quẳng món nợ xiềng gong!

Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ

Suốt bốn ngàn năm, bốn ngàn năm
Vẫn còn sừng sững đất trời Nam
Cho dù giặc Bắc nhiều man trá
Hãy dẹp mộng cuồng, bỏ thói tham

Chúng mày chẳng lẽ chóng quên sao
Phù Đổng Thiên Vương của thuở nào
Một ngựa, một roi, xông phá trận
Anh hùng tuổi nhỏ chí hùng cao

Mê Linh vang lời hịch Vua Bà
Thù chồng, nợ nước quyết xông pha
Bảy hai thành quách gồm thâu lại
Mày râu há dễ sánh đàn bà!

Còn nhớ Cổ Loa đất quật cường
Ngô Quyền kế tục nghiệp Thục Vương
Đằng Giang nổi sóng dìm quân Hán
Nhục nhã muôn đời chúa Lưu Cung

Còn nhớ như in chuyện ống đồng
Thoát Hoan thái tử vốn cuồng ngông
Đem binh thủy bộ sang Nam quốc
Bị đánh tả tơi, sợ khiếp hồn

Còn nhớ năm nào Ải Chi Lăng
Chém đầu tên bại tướng Liễu Thăng
Tán đởm, kinh tâm quân Mộc Thạnh
Vương Thông thất thế phải xin hàng

Còn đây oanh liệt gò Đống Đa
Họ Sầm thắt cổ hóa thây ma
Càn Long hoảng sợ thôi thèm muốn
Sai sứ bang giao giữ thuận hòa

Đất Việt muôn đời là ngạo nghễ
Xem thường sống chết giữ giang sơn
Cháu con nhất quyết không nô lệ
Tổ quốc vong, nhà cũng không còn!

Việt Nam, Chúng Tôi Gọi Tên Người

Việt Nam
Tổ quốc này không phải của riêng ai
Của dân tộc
Của ông cha để lại
Của chúng ta
Của anh, của chị
Của tôi, và của những em bé đang hoặc sẽ được sinh ra .

Việt Nam
Đâu đồng xanh, đâu rừng vàng, biển bạc?
Từ Ải Nam quan tận đến Mũi Cà Mau
Đất nước bình yên sao vang vang tiếng khóc
Của toàn dân
Oan ức, nghẹn ngào!?

Việt Nam
Những trang lịch sử oanh liệt, hào hùng
Phá Bắc bình Nam
Đuổi Nhật chống Pháp
Tất đất nào mà không thấm máu xương
Thế hệ nào không lẫm liệt, phi thường?

Thế mà nay
Lại rụt rè, hèn nhát
Sợ Tàu cộng đến vỡ gan, tái mặt
Như chuột sợ mèo như đỉa phải vôi
Luôn cúi đầu vâng dạ
Khép nép
Phận bề tôi!
Việt Nam ơi!
Sơn hà đang nguy biến!
Hỡi hồn thiêng sông núi bốn ngàn năm
Tỉnh dậy thôi
Đừng mê muội mộng xa xăm
Thiên đường đỏ của đói nghèo lạc hậu
Thiên đường của đao gươm đạn súng
Kẻ không tim, không óc dẫn đi đầu
Cả giống nòi tiến về hướng
Vực sâu!

Việt Nam
Tiếng gọi ngọt ngào hãy gìn giữ cho nhau!
Tiếng gọi hào hùng xin gọi mãi ngàn sau.

Xin Đừng Vô Cảm

Đừng vô cảm hỡi những dòng máu Việt
Trước ngoại xâm và trước kẻ bạo tàn
Cả dân tộc đang quặn mình rên xiết
Sao nỡ đành ngoảnh mặt đứng bàng quan

Hỡi nông dân, hỡi công nhân lao động
Hãy bền gan, vững chí, mãi kiên cường
Quyết đấu tranh vì mưu cầu được sống
Không cam đành bán rẻ đất quê hương

Hỡi danh sĩ, hỡi giáo viên, công chức
Đang miệt mài lo cuộc sống hôm nay
Xin lắng dịu nghe lòng mình đôi lúc
Để thấy đời cần có những đổi thay

Hỡi binh sĩ, hỡi công an, tướng lĩnh
Các anh là người bảo vệ non sông
Từng tấc đất nếu rơi vào tay giặc
Ăn nói sao với Tiên tổ anh hùng?

Hỡi nhà báo, hỡi văn nhân, nghệ sĩ
Nước non nhà trông cậy đến các anh
Hãy gắng sức vì giống nòi yêu quý
Cất lời ca, múa ngọn bút… tung hoành

Hỡi lãnh tụ của cộng đồng, tôn giáo
Gióng hồi chuông cảnh tỉnh lũ gian tà
Chúng mê muội vì tiền tài, cơm áo
Nhóm lửa hồng, nấu thịt nồi da!

Hỡi tuổi trẻ lòng đam mê, nhiệt huyết
Ngày mai này Tổ quốc sẽ về đâu?
Khi sức dân đã đến hồi cạn kiệt
Giống nòi ta lại nô lệ cho Tàu!

Đừng vô cảm với đồng bào nước Việt

Có Một Bài Ca

Có một bài ca nhớ suốt đời
Bài ca chống giặc Bắc em ơi,
Bài ca thuở Nguyễn, Lê,Trần, Lý…
Hào kiệt, anh thư mãi vọng lời

Nam Quốc Sơn Hà có chủ riêng
Hồn thơ đanh thép vẫn còn truyền
Hịch văn hun đúc lòng yêu nước
Con Lạc cháu Hồng há dễ quên!

Bài ca chiến thắng Bạch Đằng Giang
Đống Đa khúc hát giặc kinh hoàng
Vạn niên còn đó gương tiên tổ
Không cùng trời đất với sài lang

Bài ca ngày ấy ở biên cương
Trai gái cùng nhau sống quật cường
Quyết tử cho màu xanh nước Việt
Ngàn đời đất Mẹ ngậm ngùi thương.

Chúc Mừng Cuba

Mước Cu-ba xinh đẹp
Ở tận bán cầu Tây
Đã không còn theo đuổi
Communism từ đây!

Hiến pháp mới dự thảo
Tổng thống chế, thủ tướng
Quyền sở hữu đảm bảo
Dân hò reo sung sướng

Việt Nam và Cu-ba
Là anh em, đồng chí
Mới được xóa nợ mà
Đã vội vàng theo Mỹ!

Cu-ba thôi đứng canh
Việt Nam còn mãi gác
Cầu chúc đất nước anh
Từ nay hết đói khát!

Chuyện Người Lính Giải Phóng

Thuở đó anh cầm súng đánh Mỹ
Vai mang ba lô bước theo đồng chí
Chân dép cao su, đầu đội mũ tai bèo
Giả phóng miền Nam
Tiêu diệt đói nghèo
Cái lý tưởng của một thời cách mạng
Cái lý tưởng của những người cộng sản
Có ai ngờ
Là giả dối mị dân
Giải phóng để rồi người thiếu cơm ăn
Giải phóng để rồi nhà tù mọc lại
Thành phố hoang vu
Ruộng đồng cỏ cháy
Người thay trâu gắng sức cày bừa
Những năm dài bao cấp hãi hùng chưa?

2
Người chiến sĩ năm xưa
Nay đã thành cán bộ
Cái chữ bẻ đôi
Anh đọc cũng khó
Nhưng được làm lãnh đạo tỉnh nhà

Kinh tế thị trường
Định hướng đảng ta
Đã cho anh cơ ngơi đồ sộ
Đi xe Toyota
Ở nhà mặt phố
Anh uống cô nhác
Anh hút xì-gà
Quyền hành to đùng, xem dân như rơm rạ

3
Một thời tung hoành đã thỏa
Anh đưa cháu con
Sang xứ Cờ Hoa
Mua nhà mua cửa
Tìm nơi để dựa
Lúc tuổi về già, quyền hành không còn nữa
Ở xứ tự do
Tha hồ hưởng thụ
Đôi khi cao hứng
Tự hào ngày xưa
Anh hùng diệt Mỹ
Một đời sống chết
Mọi thứ anh làm đều là chân lý!

Những Giọt Nước Mắt Vô Tâm

Nhà thờ Đức Bà Paris
Bốc cháy
Các anh chị ca sĩ
Các cô cậu MC
Khóc than, khổ đau quằn quại
Bỏ ngủ, quên ăn
Nhiều kẻ như ngây, như dại

Thế cũng phải
Họ là nghệ sĩ đấy mà
Có thể dễ dàng khóc vì đất nước Phú Lang Sa
Những giọt nước mắt tiếc, đau khi một kỳ quan của nhân loại
Lửa thiêu, đổ sập trước bất lực sức người

Nhưng, than ôi!
Nhưng trái tim nhạy cảm kia
Có bao giờ thương cảm cho đất nước Việt Nam tôi?
Có bao giờ nước mắt họ rơi
Khi đồng bào bị phá nhà, cướp đất?
Những đứa em thơ phải lội sông đi học?
Những con tàu miền Trung bị đâm chìm giữa biển khơi?

Những tấn hàng nông sản hãy còn tươi
Phải đổ đi vì 'láng giềng' trở mặt?

Những Cồn Dầu, Thủ Thiêm, Đồng Tâm… rên siết
Thì những người nghệ sĩ ở nơi đâu?
Chẳng nghe ai cất lời than thở, cảm thán dù vài câu!

Trái tim người nghệ sĩ không đau
Với quê hương đất nước
Với đồng bào quyến thuộc
Chỉ biết đau vì đất nước Phú Lang Sa!

Dễ hiểu thôi
Vì khóc cho đồng loại quê nhà
Thì các anh chị không đủ can đảm
Nên lặng câm làm người vô cảm
Để được no cơm, ấm áo, yên thân
Dù giàu sang là nhờ sống bám vào người dân!

Ôi, những giọt nước mắt
Của những kẻ vô tâm!

Tình Hữu Nghị Viễn Vông

“Tình hữu nghị viễn vông"* sao cố giữ?
Một ngàn năm đô hộ bởi giặc Tàu
Một ngàn năm máu chảy từng trang sử
‘Bạn láng giềng bốn tốt’ ngẫm mà đau

Miệng rao giảng nào bạn vàng, đồng chí
Tay nhăm nhe cướp sông núi từng giờ
Xưa: thúc giục hãy ‘trường kỳ đánh Mỹ’
Nay: bỏ tiền thuê đất đợi thời cơ

Lập trại lính, làm sân bay giữa biển
Đuổi ngư dân, chiếm đảo, cướp ngư trường
Đang từng bước tằm ăn dâu Nam tiến
Biến Việt Nam thành Tây Tạng, Tân Cương

Chúng chẳng từ chi mưu hèn kế bẩn
Lừa dân ta sập bẫy nợ chất chồng
Hết hăm dọa lại giở trò ve vãn
Giành độc quyền khai thác mỏ Biển Đông

Bô-xít Tây Nguyên, Fornorsa Hà Tĩnh
Nhiệt điện than ô nhiễm thật khôn lường
Chúng nham hiểm ngày đêm lo toan tính
Cao tốc Bắc-Nam: thanh kiếm thọc sườn

Ép buộc nông dân bán hàng giá rẻ
Sản phẩm Việt Nam gắn mác Trung Hoa
Bắt bảy tỉnh dùng đồng Nhân dân tệ
Để chúng sang dễ cưới vợ, mua nhà

Tình hữu nghị, ôi! sao đầy chua chát
Bảy mươi năm đè nặng giống Lạc Hồng
Hãy mạnh dạn thét lên lời "Sát Thát"
Như ngày xưa Hưng Đạo đuổi quân Mông!

* Lời của cựu thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng

Danh Dự

Danh dự của một con người
Danh dự của anh
Của tôi
Của chị
Của em
Và của tất cả những ai đã đang từng sống trên đời
Đều đáng quý như tròng mắt, con ngươi
Danh dự là tài sản riêng
Do chính mình tạo ra
Cũng do chính mình đánh mất
Không thể mua bằng chức quyền
Tùy vào nhân cách
Tùy lương tâm đen tối hay trong sạch
Danh dự sẽ biến mất
Hoặc trường tồn
Một khi anh là kẻ cướp
Kẻ giết người
Kẻ chạy chức
Kẻ dâm ô
Kẻ trắng đen đảo ngược
Kẻ tà gian
Kẻ hùa theo tội ác
Kẻ đớn hèn, bạc nhược
Kẻ buôn dân bán nước……
Thì Danh dự đâu còn!
Danh dự sẽ không ai bôi bẩn được
Khi anh sống đàng hoàng, mực thước
Trung thực, hiền lành
Biết yêu thương, chăm sóc
Mỗi mầm xanh

Những Kẻ 'Hiền Lành'

Ngày xưa cha mẹ dạy
Phải nên sống hiền lành
Đừng bao giờ làm bậy
Mất nhân đức, thanh danh

Bây giờ đọc báo đảng
Thấy những kẻ hiền lành
Giết người và cướp của
Chẳng khác gì lưu manh

Chúng buôn bán ma túy
Làm giàu quá bất nhân
Nhưng bản chất vốn chỉ
Là người sống hiền lành (!)

Chúng là bọn quan chức
Được khen sống thiện lành
Tưởng là người đạo đức
Lại thành yêu râu xanh!

Chúng là bọn tham nhũng
Bán nước và buôn dân
Khi về già lại cũng
'Người tử tế, hiền lành'!

Ôi! Tiếng Việt của tôi
Nay chẳng hẩu nữa rồi
Những con người tàn bạo
Toàn hiền lành cả thôi!

Dân Vi Quý

Từng nghe:
"Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh"*
Đất nước ta xưa nay luôn trọng chữ nghĩa tình
Các bậc minh quân luôn lấy dân làm gốc
Lúc thanh bình nhân dân cày cuốc
Lúc nước mguy nan, kẻ thù xâm lược
Dân lại hiên ngang gìn giữ sơn hà
Hơn 4000 năm qua
Núi xương, sông máu
Khi thăng lúc trầm
Mất nước tan nhà
Chẳng thế lực nào
Có thể khuất phục nổi dân ta

Cho nên:
Mê Linh quật khởi
Quân Hai Bà đánh cho Tô Định thua tan tác
Nhà Lý mở mang bờ cõi
Phạt Bắc bình Nam
Đều nhờ vào lòng khoan thứ cho dân

Nhớ xưa
Triều đại Nhà Trần
Mở Hội Nghị Diên Hồng
Tổng hợp sức mạnh toàn dân
Đánh cho bọn quân Nguyên-Mông
Tả tơi khong còn mảnh giáp đến ba lần!

Có dân dẫu việc khó khăn to lớn đến mấy,
Cúng bé như sợi lông

Trước đây:
Lúc chưa cướp được chính quyền
Người Cộng sản xem dân là gốc
Hô hào chuyên chính
Vô sản công nông
Coi dân với đảng như cá với nước
Giục dân xung phong
Tiến lên phía trước
Đánh Pháp, đuổi Mỹ
Đạp đổ Cộng Hòa Miền Nam
Gồm thâu quyền hành về một mối

Thế mà nay:
Nước nhà thống nhất
Lại xem dân là giặc
Đem công an, quân đội
Phá nhà, cướp đất
Này Thái Hà ấp
Nọ xã Đồng Tâm
Từ Dương Nội Cồn Dầu,
Đến Thủ Thiêm, Lộc Hưng
Nơi nào cũng đuổi dân, bứng gốc
Bất kể chùa chiền, tu viện
Không chừa mồ mả
Chẳng kể tổ tiên
Năm nào cũng nghe cưỡng chế, đập phá

Ngày nào cũng có kẻ chết, người tù

Vu hãm
Kẻ đấu tranh bảo vệ đất
Là kẻ chống người thi hành công vụ

Cũng bởi:
Tòa án bất công
Chính quyền bất nghĩa
Lũ côn đồ mặc sức hoành hành
Như bọn đầu trâu mặt ngựa
giữa phố thị văn minh
Tiếng oán than kêu gào thảm thiết của đám dân đen
Mịt mờ trời đất
Lất lay hồn oan
Đau lòng Chúa, Phật
Thương thay!
Xót thay!

Trong khi đó:
Giặc thù từ phương bắc
Ngày ngày dòm ngó biên cương
Xua quân chiếm biển, đảo
Giết hại ngư dân
Đâm nát tàu thuyền
Giặc dữ hung hăng

Tuyên bố ngông cuồng
Xem biển đảo ta có chủ quyền
Như của riêng trong túi
Dân chúng lầm than
Sợ hãi triền miên

Vậy mà:
Chính phủ làm ngơ
Cấm dân nhắc tới
Quân đội thờ ơ
Chẳng dám phản đối!

Hỡi ôi!
Cả một giống nòi
Đang lạc lối trầm luân!

Venezuela

Venezuela
Một đất nước ở rất xa
Tận Nam bán cầu Châu Mỹ
Đã từ lâu cùng Việt Nam là đồng chí
Đã từ lâu cùng Việt Nam căm thù Mỹ

Kể từ khi tổng thống
Hugo Chavez
Theo chủ thuyết Mác-Lê
Học đòi dựng xây Chủ nghĩa Xã hội
Quốc hữu hóa toàn dân
Kinh tế tập thể
Xã hội đình trệ
Đất nước dầu hỏa giàu nhất Nam Mỹ
Lụi tàn
Dân chúng kinh hoàng
Lạm phát như pháo thăng thiên
Nhiều kẻ ôm cả núi tiền
Chết đói
Hàng triệu thai nhi
Thiếu dinh dưỡng
Chết trong bụng mẹ
Người lớn
Bỏ nước mà đi
Venezuela
Thiên đường đỏ
Một minh chứng sờ sờ ra đó

Chủ nghĩa Xã hội
Là cái bánh vẽ
Tồi tệ
Giả dối
Hoang đường nhất trong các chuyện hoang đường
Của nhân loại!

Hôm nay
Venezuela
Vừa bừng tỉnh cơn ác mộng
Hàng triệu triệu người
Xuống đường tìm lẽ sống
Hàng triệu triệu người
Quyết tâm chống cộng
Sục sôi
Hào hùng

Cả thế giới đang chào đón
Cả thế giới đợi chờ
Hy vọng
Venezuela
Hồi sinh
Venezuela
Dân chủ,
Tự do!

Em Bé Lộc Hưng

Có những bài thơ tình
Tôi đọc mà chán ngấy
Có đôi lần đọc tin
Bỗng giật mình kinh hãi

Có những ảnh hình đẹp
Cho người xem niềm vui
Có những điều đáng tiếc
Để chúng ta ngậm ngùi

Tấm ảnh một em bé
Ở vườn rau Lộc Hưng
Khiến bao người nhỏ lệ
Xót xa và đau thương

Im lặng ngồi lẻ loi
Trước hoang tàn đổ nát
Mắt nặng buồn xa xôi
Không một người thân thích

Bố mẹ em bị tù?
Nhà của em chúng phá
Trước mặt em mịt mù
Một quãng đời nghiệt ngã!

Có ai giúp cho em
Một mái nhà để sống?
Có ai trả cho em
Một gia đình êm ấm?

Tháng Chạp Ở Vườn Rau Lộc Hưng

Tháng Chạp rồi, em có thấy gì không?
Chim én về bay,
Hoa nẩy nở nụ hồng
Phố xá tưng bừng , hân hoan chờ đón Tết
Cả nước đang ru mình trong mộng đẹp

Nhưng em ơi,
Em có biết
Vườn rau Lộc Hưng
Một khoảnh trời đầy màu xanh
Một xóm nhỏ hiền lành
Giữa lòng thành phố văn minh
Thành phố mang tên
Bác Hồ Chí Minh
Đã biến thành gạch vụn
Trăm gia đình điêu linh
Bị đập phá tan hoang nguồn sống!

Tháng Chạp này em có nghe không
Tiếng xe ủi rùng rùng xích sắt
Tiếng cần cẩu trên đầu kêu rin rít
Xoay dọc,
Chuyển ngang,
Đập nát,
Cào bằng…
Phá nhà dân như bọn giặc xâm lăng

Tháng Chạp rồi,
Tết sắp đến em ơi!
Mà bọn chúng vẫn nhẫn tâm gớm ghiếc
Quyết xua đuổi bà con vào chỗ chết
Không cửa nhà,
không tất đất sinh nhai

Những cụ già chép miệng thở dài
Chân yếu, mắt mờ
Bên đường vật vã
Những em bé thức trắng đêm
Mặt xanh như tàu lá
Ngẩn ngơ nhìn đống gạch vụn bốn chung quanh
Đâu đó lâu nay là tổ ấm yên lành
Của lứa tuổi thần tiên
Nhiều mộng đẹp.

Họ là ai mà dã man khủng khiếp?
Quyết chí đọa đày cho dân chúng lầm than?
Giữa chốn văn minh gây cảnh điêu tàn?

Kể Em Nghe

Đất nước mình chuyện buồn nhiều vô kể
tám mươi năm rồi: dâu bể tang thương
chín chục triệu dân phải làm nô lệ
vì đảng quang vinh đã chọn sai đường

Mùa thu ây rủ nhau làm giặc cướp
đoạt chính quyền non yếu của dân ta
giấu nanh vuốt dưới chiêu bài cứu nước
che mưu gian bằng "Dân chủ Cộng hòa"

Diệt sĩ phu dưới lá cờ liên hiệp
loại anh tài bằng chỉnh huấn, chỉnh quân
hô cách mạng mà rập khuôn quân phiệt
tự tụng ca đảng sáng suốt, thánh thần

Ký hiệp ước chia hai miền Tổ quốc
bắc và nam đành rẽ núi ngăn sông
vì tham vọng quan thầy, quên quyến thuộc
đưa Việt Nam vào Thế giới đại đồng

Theo mao-ít học làm trò cải cách
bắt mọi người phải đấu tố cha anh
hơn mấy vạn phú nông đem giết sạch
khắp ruộng đồng Bắc Việt ngập mùi tanh

Người trí thức cũng lâm vào cùng khổ
này Nhân Văn, nọ Giai Phẩm đi tù
với chiêu độc cho "Trăm hoa đua nở"
tóm một lần cá lọt lưới được ru?

Chẳng ngại ngùng rêu rao đi giải phóng
dù miền Nam đang sống cảnh thanh bình
dùng súng đạn của liên xô, trung cộng
giết đồng bào gây tang tóc, điêu linh

Những trai tráng tuổi mười lăm, mười bảy
bỏ nhà trường làm bia đạn rừng sâu
những thiếu nữ tuổi xuân vừa chớm dậy
đã hồn lìa khỏi xác bởi vì đâu?

Những trận tấn công vào đêm trừ tịch
những quả đạn rơi giờ phút Giao thừa
đứa trẻ cút côi, mẹ cha mất tích
mấy chục năm rồi đau xót vơi chưa?

Đất nước hòa bình nhưng không độc lập
tàn cuộc chiến rồi chẳng thấy tự do
anh em không dung , biển trời bán tất
một dải giang sơn sụp đổ từng giờ!

Đại Dịch

Thảm họa từ đâu ập xuống trần
Hãi hùng gieo rắc khắp muôn dân
Hoàn cầu nghiêng ngả dường tê liệt
Thế giới rêm mình tiếng khóc than

Những chuyến bay không còn thú vui
Những hàng ghế thiếu vắng hơi người
Khoang tàu cứ ngỡ là bệnh viện
Khẩu trang giấu biệt nụ cười tươi

Trường học vắng tanh chẳng học trò
Buồn sao! Không một tiếng thầy cô
Không tà áo mỏng bên hàng phượng
Không mái tóc huyền để ước mơ

Phố xá điêu tàn chẳng bóng ai
Rèm buông, cửa đóng suốt đường dài
Gió lùa hơi lạnh ma vương đến
Quạ gọi cô hồn rợn óc tai

Những cỗ quan tài xếp nối hàng
Chờ giờ hóa kiếp chẳng đèn nhang
Không người đưa tiễn, không hoa thắm
Lặng lẽ một màu đen tóc tang

Dẫu biết đời ai cũng phải về
Mà sao trong dạ vẫn buồn tê
Cầu xin Chúa Phật thương nhân loại
Dịch bệnh tiêu trừ khỏi ách mê.

Máu Chảy Đồng Tâm

Bốn thập niên rồi lặng im tiếng súng
Ngỡ thanh bình cả nước sống yên vui
Bỗng hôm nay lòng đau xót bùi ngùi
Súng lại nổ xé toang trời đất Việt

Một xóm thôn đang chờ ngày đón Tết
Chợt bàng hoàng bởi máu đổ, xương rơi
Cả nước đang rúng động, nghẹn lời
Mờ mắt lệ vì Đồng Tâm ách nạn.

Ba ngàn quân với khí tài, súng đạn
Cắt điện, bao vây, đột kích bất ngờ...
Từ cụ già cho đến đứa trẻ thơ
Chưa tỉnh giấc đã vật vờ trúng đạn

Chiếm nhà dân khi trời chưa hửng sáng
Chiến công này oanh liệt biết nao nhiêu!
Rồi tung tin bĩnh sĩ bị "giặc" thiêu
Hoặc tử trận vì gan liều chiến đấu

Đồng Tâm hỡi, nay đã mang tiếng xấu!
Vết nhơ này khó gột rửa ngàn năm
Nhục hay vinh hãy tự hỏi lương tâm
Thắng hay bại máu người dân cũng chảy

Trung với nước, hiếu với dân thế đấy!
Trước kẻ thù mềm mỏng, đến van lơn
Trước nhân dân súng đạn rửa oán hờn
Ôi! Tướng sĩ của cái thời khiếp hãi!

Xin Lỗi Em

"Chồng ơi!
Ba ngàn quân sao lại là anh?"

Lời bi ai
Thảng thốt, đớn đau xiết kể
Của một người vợ trẻ
Mất chồng chiến binh
Hôm nay

Tôi cứ ngỡ
Anh đã hy sinh
Khi dũng cảm chống lại quân thù
Bảo vệ non sông
Chở che xóm làng, bờ tre, ruộng lúa...
Chẳng tiếc máu xương!
Cảm thông cho nỗi đoạn trường.

Ai có ngờ đâu
Sự thật
Trớ trêu
Thắt nghẹn cả lòng!

Ba ngàn binh sĩ
Quân xa, đạn dược, hơi cay...
Rùng rùng vũ khí
Nửa đêm đột nhập
Đồng loạt ra tay
Chiếm lấy cánh đồng Sênh
Nơi người nông dân chân chất
Sớm cuốc
Tối cày
Bát cơm còn vơi!
Manh áo chưa đủ ấm!
Đã phải đổ máu
Giữ lấy từng ngọn cỏ, cọng rơm
Chẳng để bọn ác ôn
Bắt người, cướp đất

Có người dân vô tội
Đã nằm xuống hôm nay
Vì một lẽ giản dị
Giữ lại cho con mảnh đất này!

Cô gái mất chông ơi!
Có khi nào em hỏi
Chồng em trước khi mất
Bàn tay có vấy máu đứa em thơ?
Súng có kịp bóp cò?
Theo lệnh bọn côn đồ
Cướp đất Đồng Tâm?

Xin lỗi em!
Anh không thể nào khóc
Cho kẻ giết dân mình
Chỉ vì chút quyền lợi
Mà quên cả nghĩa tình!

Lý Sơn Quê Nhà

Vừa mới biết Lý Sơn quê Mẹ
Dân làm đơn kiến nghị chính quyền
Hãy thức tỉnh đừng vô tâm bán rẻ
Hòn đảo nghèo nhưng rất thiêng liêng

Họ dự định làm khu du lịch
Muốn san bằng mộ gió người xưa
Đuổi vong linh những người hiển hách
Từng một thời giữ nước, vì vua

Những đình làng, cây đa, giếng nước…
Những mộ lăng các bậc tiền hiền
Bị phá bỏ như chẳng hề thân thuộc
Di tích xưa giờ cũng gông xiềng

Bốn trăm năm bao nhiêu thế hệ
Đổ máu xương ra sức dựng xây
Rồi bỗng dưng một hôm có kẻ
Đem bạc tiền mua lấy đất này!

Đừng bán rẻ tâm linh tiên tổ
Người Lý Sơn bất khuất, kiên cường
Hải đội Hoàng Sa có bao giờ sợ
Bạn hay thù hãy ngắm vào gương!

Nỗi Buồn Trong Tim

Buổi sáng này anh vừa đọc thơ em
Nỗi trăn trở nơi tâm hồn nhiều lắm!
Đất nước mình đang bên bờ vực thẳm
Em có nghe chăng tiếng rên siết của đồng bào?

Dân tộc mình vẫn vất vả, gian lao
Chưa thấy được một khoảnh trời cao rộng
Giặc phương bắc vẫn bày binh, bố trận
Đất nước mình chưa thoát khỏi hiểm nguy!

Bạn láng giềng đang ra sức thị uy
Giơ vuốt, nhe nanh dọa người tử tế
Càng nhân nhượng chúng lại càng ỷ thế
O ép dâm ta nhược tiểu, bần hàn

Ngay thời điểm dịch Vũ Hán tràn lan
Cả thế giới đang co mình, khiếp hãi
Ta muốn cấm thông quan, chúng ra tay ngăn lại
Để nước Tàu lây dịch bệnh sang ta

Những ngư thuyền đang mắc bão chốn khơi xa
Muốn trú ẩn, chúng không cho vào cảng
Máu ngư dân đỏ Biển Đông lai láng
Có lẽ nào em lại làm ngơ?

Có lẽ nào em lại viết bài thơ
Để ca tụng kẻ bất nhân, dối trá
Xem đồng bào nhẹ hơn "dân nước lạ"
Đem giống nòi đánh đổi chút hư vinh?

Anh đau lòng và không thể lặng thinh
Nên viết vội đôi hàng mong bày tỏ
"Đất nước trong tim" dĩ nhiên ai cũng có
Nhưng xin đừng lợi dụng để tuyên truyền

Đừng vẽ vời những mẫu chuyện thần tiên
Để khỏa lấp điều bất công, tàn ngược
Xem trăm triệu nhân dân cả nước
Như món hàng ế ẩm bán xeo (sale)!

Giặc Bắc

Thế giới thảm thương bởi cúm Tàu
Bạn vàng cũng chẳng nể nang nhau
Khẩu trang loại dỏm đem trao tặng
Lợi dụng thời cơ cấy dịch vào

Giữa lúc nhân gian chạy cứu người
Chúng đi khiêu khích khắp nơi nơi
Hoa Đông đâm vỡ tàu quân Nhật
Eo biển Đài Loan quậy liên hồi

Chúng tìm lợi ích khắp năm châu
Vơ vét tài nguyên để làm giàu
Đắp đập đổi dòng gây khô cạn
Mê Kông nước ngọt chẳng còn đâu!

Đem quân chúng chiếm cả Trường Sa
Biển Đông ngang dọc tựa ao nhà
Phá thuyền, bắt cóc ngư dân Việt
Chuốc oán gây thù tội khó tha

Chúng luôn rình rập nước Việt Nam
Đe dọa, rủ rê, lại làm càn
Chước quỷ mưu ma chờ sập bẫy
Gây mầm nhân họa hại người Nam

Cậy tiền mua chuộc lũ vong nô
Thờ Hán làm cha khéo giở trò
Chỉ hận đời này không Nguyễn Huệ
Nên Lê Chiêu Thống mãi bi bô.

Gửi Người Đàn Bà Họ Đỗ

em chính là phụ nữ
chẳng tiếc cái ngàn vàng
nếu có con gái nhỏ
mặc cho quan làm càn

em khuyên các bà mẹ
đừng nhiều chuyện, đa đoan
quan nhiều tiền, quyền thế
mình chỉ là dân xoàng

ấu dâm là chuyện nhỏ
với con cháu bình dân
lặng im và cam chịu
mới là người khôn ngoan!

đừng thưa, đừng khiếu kiện
để các quan yên thân
no cơm và béo bụng
mới có đủ tinh thần
sàm sỡ tiểu công dân!

có phải em điên loạn
hay mắc chứng cuồng danh
Khuyên những điều khốn nạn
Để lấy lòng quan anh?

Một Vụ Án Ấu Dâm

Một tên yêu râu xanh
ấu dâm chín bé gái
hưởng án treo ngon lành
công lý đời nay đấy!

nhờ lắm bạc nhiều tiền
lại có công cách mạng
dọa đốt thẻ đảng viên
tòa sợ không xử nặng

nguyễn khắc thủy là hắn
cựu giám đốc ngân hàng
tuổi đúng vừa bảy tám (78)
máu thú vẫn còn hăng!

tên thiện tâm chẳng thiện
diễn tuồng như thằng hề
được ngồi ghế thẩm phán
có học lại u mê!

Chiếc Guốc Thủ Thiêm

Người phụ nữ Thủ Thiêm
Làm Facebook dậy sóng
Những uất hận triền miên
Đã hóa thành hành động

Guốc chị mang dưới chân
Bay vèo như phi đạn
Bà Chủ tịch Hồi đồng
Mặt mày như tro xám!

Chiếc guốc nhỏ xinh xinh
Bỗng làm nên lịch sử
Là lòng dân bất bình
Bắn vào loài quỹ dữ

Chỉ là một chiếc guốc
Chỉ là một đường bay
Nhưng cả bầy nhơ nhuốc
Chẳng rửa sạch nhục này!

Văn tế tướng sĩ Đồng Tâm

Hỡi ôi!
Tiếng súng vang rền
Trời chưa sáng tỏ
Mười năm đuổi cướp Hà thành còn chưa chắc
thưởng công lao cho cái huy chương
Một trận đánh dân Đồng Tâm dẫu bạo tàn ghi sự
tích vào tấm bia mộ

Nhớ linh xưa
Học dốt điểm cao
Nhờ tiền thi đỗ

Chưa quen trận mạc đâu xuống xóm làng
Chỉ biết rượu bia ở nơi thành phố
Việc đánh việc chém việc còng, tay vốn làm quen
Chữ nhân chữ lễ chữ tín, mắt chưa từng ngó

Tiếng than oán đã nghe nhưng vờ điếc, mong lên
lương như sa mạc mong mưa
Mùi lợi danh chưa ngửi cũng thấm say, đợi thăng
chức như trẻ con đợi mợ (mẹ)
Đêm thấy dân lành ngủ yên giấc tím ruột bầm gan
Ngày xem bầy trẻ chạy rong chơi tía tai xửng cổ

Một cánh đồng Sênh rộng bao la há để dân đen tự
do canh tác

Trăm hộ làng Hoành bé cỏn con đâu dè quan đỏ rập rình vây bố
Vừa được lệnh trên, phen này quyết bày mưu tính kế
Chẳng đợi qua Tết, đêm nọ đã cờ giong súng nổ

Khá thương thay!
Nào phải lược thao, hiểu rành binh-pháp toan bề giúp dân giữ nước
Chẳng qua gia nghiệp, cậy thế mác-lê đâu ngại lên voi xuống chó

Mười hai năm đèn sách chữ thầy sớm đã quên
Ba bốn tháng quân trường thời gian xem như bỏ

Ngoài dùi cui, súng đạn còn có khiên đồng
Trong áo giáp, dao găm lại thêm cờ đỏ

Nhà dân đánh bộc phá sụp như đống cát
Thôn xóm bủa vây xe tăng kín như hầm mộ
Kẻ sục sạo. người đấm đá mắt thấy khiếp kinh
Thằng chưởi mắng, đứa gào la tai nghe hãi sợ

Những lăm thăng chức, lên lon nào hay diêm vương liền gọi
Tưởng rằng da ngựa bọc thây ai dè xác phơi cuối ngõ
Trăm năm sinh nghề tử nghiệp may mà huy chương treo mộ

Trông về Đồng Tâm lòng còn tiếc rẻ chưa chiếm được cánh đồng Sênh!
Cũng bởi vì đảng vì đoàn vì tin theo thằng cầm đầu vĩ đại
Vốn không tính xa tính gần cứ nghĩ có ông nhà nước
liệu lo!

Ôi!
Một trận Đồng Tâm
Ngàn năm xấu hổ

Cánh đồng Sênh vẫn còn đó chưa về tay quân đội ta
Nước sông Tô Lịch còn nặng mùi lấy gì rửa vết nhơ đó?

Thác mà dân chẳng thương, đời chẳng tiếc, thảm thay!
Thác mà người bêu rếu kẻ chê bai, thậm khổ!

Sống chẳng vì dân, vì nước lãng phí ngày xanh
Sống thờ quan, thờ đảng uổng dòng máu đỏ

Nước mắt người thân nào ráo vì chữ tình thâm
Cây hương lệt sĩ chẳng thơm bởi câu dân thổ!

Hỡi ôi!
Hãy về mà hưởng!

Chim Lồng

Loài chim vốn thích tự do
Chao đôi cánh mộng nhởn nhơ giữa trời
Một hôm chúng bị bắt rồi
Nhốt vào lồng sắt bán nơi thị thành

Có con chim chết lặng thinh
Để về với cõi u minh đất trời
Có con thay đổi cuộc đời
Giữa lồng son hót những lời tụng ca

Không còn được ngắm trăng ngà
Không còn bay lượn sông xa núi gần
Tiếng chim đã hết vang ngân
Tình vờ sáo rỗng dư âm nhạt nhòa

Giọng chim dù cố thiết tha
Người nghe vẫn biết đó là lời suông
Những con chim nhốt trong lồng
Cả đời như đã đeo vòng kim cô

Mất đi cái thú tự do
Tháng ngày sống để diễn trò mua vui
Cánh chim bị cắt mất rồi
Lấy đâu soãi gữa vòm trời bao la?

Nén Hương Tháng Tư

Ngày đó đạn bom tràn khắp nẻo
Đoàn người gồng gánh bỏ ra đi
Tim thắt, lòng đau như lá héo
Đâu biết khi mô được trở về?

Đời anh lưu lạc từ hôm đó
Gối mỏi chân run với tháng ngày
Lạnh tuyết mờ sương còn mãi nhớ
Quê nhà giặc đỏ chẳng nương tay

Áo trận năm nào đem ra đốt
Màu khói lam buồn phảng phất thơm
Nương náu xứ người quên vinh nhục
Sức mọn cuối đời khó kiếm cơm

Ngày đó chưa xa nhưng ngoảnh lại
Hao mòn vô số bạn thân quen
Như lá thu vàng chiều biên tái
Còn luận làm chi chuyện dũng, hèn

Tháng tư máu đỏ bầm trang sử
Mây trắng ngang trời như vấn tang
Bso nhiêu hồn phách tìm cố xứ?
Ta thắp cho người một nén nhang

Lên Đời

Năm hai ngàn hai mươi
Huyện nhà thành thị xã
Quê nghèo được lên đời
Xã lên phường thích quá!

Đường bê tông bỏng mắt
Thay đường đất mịn màng
Đặt tên Võ Nguyên Giáp
Chóa lòa màu vinh quang!

Bác ngư dân chân đất
Quần xà lỏn, lưng trần
Đổi đời trong chớp mắt
Thành kẻ chợ, thị dân

Cô thôn nữ hôm nào
Tóc vương mùi nước mặn
Nay cũng diện guốc cao
Váy điệu đà, xinh xắn

Ly cà phê sữa đá
Hôm trước mười lăm ngàn
Bữa nay lên thị xã
Tăng xấp xỉ hai lần!

Giá điện hết ưu đãi
Cho dân nghèo vùng xa
(Đồng lương thì vẫn vậy)
Lên phố thị rồi mà!

Quê nhà lên thị xã
Vui ít, lo thêm nhiều
Thuế, phí tăng phi mã
Lợi ích chẳng bao nhiêu!

Vè Biển Đông Hôm Nay

Lại nghe tin bão quê nhà
Lần này là bọn china làm càn
Rục rịch chúng kéo giàn khoan
Vào vùng biển Việt dò thăm mỏ dầu
Lại còn truyền lệnh lính tàu
Nổ súng vào những ghe tàu Việt Nam
Ngư dân vốn đã lầm than
Bây giờ một cổ phải mang hai tròng
Biết bao nguy hiểm chất chồng
Giặc tàu chiếm cả Biển Đông còn gì?
Ngày nao tổng thống Hoa Kỳ
Hăm he chúng sợ lặng đi ít nhiêu
Bây giờ Mỹ quốc liêu xiêu
Trung cộng được thế như diều tung bay
Dân Nam mắc nạn ách này
Ôi thôi, thương xót lắm thay nỗi niềm
Những ai còn có trái tim

Đêm Nghe Tin Bão Quê Nhà

Đất miền Trung sỏi đá
Mưa, nắng vốn khó lường
Người miền Trung vất vả
Năm nào cũng tai ương

Năm nay bốn trận bão
Đổ ập vào miền Trung
Nước ngập rút chưa ráo
Gió mưa lại đùng đùng

Một cơn bão siêu mạnh
Mang tên Molave
Vào Quảng Ngãi-Bình Định
Ai mà không tái tê!

(Đây là cơn bão dữ
Đổ bộ vào quê ta
Tấm lòng con xa xứ
Lo lắng và xót xa.)

Quê hương còn mỗi mẹ
Sống trong mái tranh nghèo
Trận bão này có thể
Thổi bay mái nhà yêu

Thắp hương con cầu nguyện
Chúa, Phật ở trên cao
Dùng phép mầu linh hiển
Dẹp yên trận ba đào.

Quê Hương Còn Nhớ

Bạn hỏi quê hương còn gì?
Xin thưa còn dòng nước mắt
Của chín mươi triệu con người
Đang bị đọa đày, áp bức

Còn kia biết bao tủi nhục
Giặc Tàu sát hại ngư dân
Biển đảo bị chúng cướp mất
Nỗi đau nuốt vào lặng câm!

Còn kia nhà tù, ngục tối
Lương dân bị bắt giam cầm
Giống nòi đang cơn hấp hối
Dân tình sống cảnh lầm than

Còn kia anh thư, nghĩa sí
Không lùi trước những khó khăn
Nhất quyết không làm nô lệ
Đốt mình làm ngọn hải đăng

Vẫn còn những gương bất khuất
Thà rằng chịu chết vinh quang
Như anh Trần Huỳnh Duy Thức
Như là chị Phạm Đoan Trang

Vẫn còn những trang hùng sử
Ghi bao chiến tích cha ông
Vẫn còn dòng máu thắm đỏ
Chảy trong huyết quản Lạc Hồng

Quê hương còn nhiều để nhớ
Dù cho đã quá điêu tàn
Vẫn tin một ngày nào đó
Sông Hồng cuốn phăng sài lang!

Cứ Tưởng... Ai Dè

tưởng bầu cử nước nghèo, cộng sản
mới giở trò gian lận thối tha
tổng tuyển cử tự do tư bản
cũng ngập tràn những lá phiếu ma

tưởng những nước luật rừng cộng sản
tòa tối cao là chốn bất minh
ai dè xứ nữ thần công lý
người tố gian, tòa án làm thinh

tưởng chỉ có con người cộng sản
mới chơi trò phản bội vô lương
ai dè kẻ cao sang bảnh tỏn
cũng hại người, đâm lén sau lưng

tưởng dân biểu thiên đường cộng sản
mới dối gian hại nước đu càng
ai có dè nghị viên tư bản
vì lợi danh nói có thành không

tưởng trí thức u mê cộng sản
mới tuyên truyền giúp đảng mị dân
ai dè xứ văn minh tiến bộ
vì đô la gái đẹp hóa đần!

tưởng những nước vô thần cộng sản
mới ngang nhiên sát hại con người
ai có dè xứ tin Đức Chúa
cỗ vũ cho nạo phá bào thai

tưởng những nước độc tài cộng sản
mới bịt mồm, bịt miệng công dân
có ai dè tự do tư bản
tổng thống kia chúng cũng bắt câm!

Họ Đã Vì Ai

Trân trọng đề tặng những tù nhân lương tâm

Vì ai họ đi tù?
Vì ai họ hy sinh cả hạnh phúc, tương lai?
Vì ai?....
Họ vì Việt Nam xán lạn một ngày mai!
Bao nhiêu trái tim vô cảm
Bao nhiêu tâm hồn lãnh đạm
Mà họ đâu có nản lòng
vào tù
Ra khám
Vì họ là những người
Biết yêu
Tổ quốc Việt Nam!

Việt Sử Hùng Ca
Từ Hùng Vương đến Lý Nam Đế

Việt Nam từ thuở Lạc-Hồng
Bốn ngàn năm vẫn núi sông vững bền!
Hùng Vương, Thục Phán dấy lên
Dựng xây đất nước, đặt tên cõi bờ.

Đánh tan lũ rợ Hung-nô
Diệt quân nhà Triệu, dựng cờ Cổ Loa
Nữ nhi tình trọng hơn cha
Mỵ Châu dâng Nỏ nghị hòa tiêu vong.

Triệu Đà chiếm lấy non sông
Làm vua nước Việt nối dòng cõi Nam
Hán quân vốn dĩ tham lam
Xua quân tràn xuống phương Nam đất này

Ai vương, Cù Hậu bất tài
Không màng nghinh chiến, hai tay đầu hàng
Toàn dân tộc Việt lầm than
Giống nòi nô lệ, giang san tiêu điều

Mê Linh Trưng nữ nhị Kiều
Dựng cờ khởi nghĩa, chí kiêu ngút trời!
Đánh cho Tô Định tơi bời
Đánh cho quân Hán thây phơi đầy đồng!

Một phen quật khởi thành công
Ba năm kiến quốc, non sông thái bình.
Bắc phương lại dấy động binh
Hát Giang Nhị Chúa trầm mình liệt oanh!

Có người con gái đất Thanh
Chí cao, gan lớn hùng anh hơn người
Cưỡi voi, đạp sóng như chơi
Phất cờ bá nghiệp cứu đời cứu dân

Bà Vương Lệ Hải vang danh
Quân Ngô khiếp sợ, sử xanh rỡ ràng!
Tiếc thay việc lớn dở dang
Gươm thiêng nỡ gãy cờ vàng vội tan.

Chớ đêm thành bại luận bàn
Vì dân, vì nước chẳng màng tiếc chi!
Đông Ngô từ ấy trị vì
Nước ta thành quận ngoại vi của Tàu

Có ông Lý Bí lòng đau
Chiêu binh mãi mã, gồm thâu cơ đồ
Năm bốn hai (542) cướp thời cơ
Vua Lý Nam Đế dựng cờ Vạn Xuân

Nước nhà thoát khỏi ngoại bang
Con dân đất Việt mở trang sử hùng.

Chim lồng

Trần Đức Phổ

2021

Đọc hai chữ *Chim Lồng*, chắc rằng ai cũng nghĩ ngay đến cụm từ *cá chậu*. Đúng vậy, đó là điều tác phẩm này muốn đề cập đến. *Cá chậu chim lồng*, một hoàn cảnh tù túng, bi đát không một ai trong chúng ta muốn vướng vào. Oái ăm thay đó lại là hiện tình của cả chín chục triệu người đang sống trên đất nước Việt Nam hiện nay. Vì thế, chúng tôi thấy cần thiết phải nói lên một lời gì đó. Vậy là tác phẩm này ra đời. Tuy chỉ là một hạt cát trong sa mạc bao la của thơ ca hiện nay nhưng nó lại là tất cả tâm huyết của chúng tôi.

Người viết hoàn toàn không phục vụ một đảng phái, tổ chức chính trị nào, cũng không nhằm đả kích ai. Tập thơ chỉ thuần túy là một sản phẩm của cảm xúc chủ quan, không hề lý luận hoặc đề xướng điều gì.

9 781777 598828